

Hikmet Nazlı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.02.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hikmet Nazlı

4 Mayıs 1986'da Ankara Elmadağ-Hasanoğlan'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Hasanoğlan'da tamamladı. Hasanoğlan Atatürk Anadolu Öğretmen Lisesi 2004 mezunudur. Aynı yıl girdiği Gazi Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-iş öğretmenliği Ana Bilim Dalında öğrenim gördü. Hüseyin Esat Arpacı, Cengiz Savaş, Erol Batırbek ve Osman Altıntaş'ın atölyelerinde eğitim aldıktan sonra 2014 yılında mezun oldu. 4 yaşından itibaren resim çizmeye yöneldi. 1995 yılında TRT'nin düzenlediği yarışmada ilkokullar karikatür birincisi oldu. Karikatür vakfı başkanı, usta karikatürist Nezih Danyal'dan bir süre ders aldı. Birçok resim yarışmasında derece aldıktan sonra 23 Nisan 2001 tarihinde Hasanoğlan'da ilk kişisel karikatür sergisini açtı. Çeşitli dergi ve gazetelerde şiirleri ve çizimleri ile yer aldı. Serbest şiir denemelerinin yanı sıra duygu ve düşüncelerini, millî veznimiz olan hece çatısı altında şiirleştirme yoluna gitti. Şiirlerinde aşk, sitem, memleket, hasret temaları geniş yer buldu. 2006 yılında "Rest Çektim" isimli ilk şiir kitabı yayımlandı. 2009'da Usta şair Esat Anık (Esadî) tarafından kendisine "Hikmetî" mahlası verildi. Şiirlerinde lakabı olan "Müdür" mahlasını da kullanmaktadır. Uzun süre Ankara'daki çeşitli şiir ve edebiyat toplantılarına katılarak bilgisini ve yetisini geliştirmeye çalıştı. Birçok usta şairden yakın destek ve feyiz alarak şiirde biçim, içerik, erkan ve usül öğrendi. 2013'de resmi olarak faaliyete geçen Başkent Edebiyat Derneği kurucuları arasında yer aldı. Bir süre Hasanoğlan Mezunları Derneği Halkla İlişkiler Koordinatörlüğü görevini üstlendi. Mart 2015'de Balıkesir'de askerlik görevini tamamladıktan sonra memleketinde serbest resim çalışmalarının yanı sıra sipariş üzerine karikatürler çizerek kaleme ve sanata olan sevdasını sürdürürken "sanat hayatı içindir" anlayışını benimsedi. Yaşadığı çevreye, topluma duyarlı olma olgusunu ve kültüre hizmet etme aşkını daima gönlünde barındırdı. İnsanı, doğayı ve hayvanı sevmeye giden yolda emek, çaba ve ülkünün önemine inandı. 2016-2017 döneminde AYSKEP kurucu başkanı şair Ertuğrul Yılmaz'ın daveti üzerine Ankara Yaren Sofrası Kültür Sanat Ve Edebiyat Platformunda aktif rol aldı. Çeşitli antolojilerin yanı sıra Ortanca, Kültür Çağlayanı, Hisler Bulvarı, Bizim Ece, Kumru gibi edebiyat dergilerinde şiirleri yayımlandı. Bir süre Küratör Rahmi Çoğendez'in yanında sanat galerisi ve müze sorumlusu olarak çalıştı. Burada ünlü ressam Hikmet Çetinkaya, Yakup Cem, Şehriyar Cem, Nihat Evren Derman ve Orhan Gürel gibi usta sanatçıları yakından tanıma fırsatı ve onlara asistanlık yapma şansı buldu. Bu tecrübeler doğrultusunda sanat anlayışını ve disiplinini geliştirme gayreti içerisinde oldu. 2017 yılından bu yana Gazi Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi Hastanesinde personel şefi olarak çalışmakta, sergi ve kitap hazırlıklarının yanı sıra şiir ve karikatür çalışmalarına devam etmektedir.

Ağıt

(Tahsin Gezer'in anısına ve kıymetli ailesine...)

Kara haber geldi bir şubat günü,
Tahsin Gezer vefat etti dediler...
Unutmak mümkün mü dostlar o günü,
Ecel geldi, vâde bitti dediler...

Takdir-i ilâhi, böyleymiş yazı,
Terk etti dünyayı sessiz sedâsız...
Kahroldular eşi, oğlu ve kızı,
Yıktı dost-ahbabı, gitti vedâsız...

Örnek ailenin örnek babası,
Rahat yat, nurlarla dolsun mezarın...
Hayırla yâd eder dost akrabası,
Huzur bul, olmasın hiç intizarın...

Bir ömür çalıştın, ilken azimdi,
Uğraştın, kazandın, hepsi helalden.
Altı aylık olmuş torunun şimdi,
Yanarız ki; uzak kaldın Şevval'den...

Bırakmazmış fazla, çekip erkenden
Mevla'm sevdiğini alır demişler.
Öyle yıkılmazmış bakıp giderken;
Ağaçlar ayakta ölür demişler...

Seni son bir defa gördüğüm vakit;
Tebessüm doluydu babacan yüzün.
Kader bu neylersin, böyleymiş akit.
Dilinde nasihat, gözünde hüzün...

Hikmetî'ym dostlar, dilimde ağıt.
O gitti, duada, dilekte kaldı.
Daha da işlemez kalem ve kâğıt;
Anılar efkârda, yürekte kaldı...

Hikmet Nazlı

Ağ'ırına Gider

Bayrağa, millete ihanet eden
Kallesin okları, bağına gider.
Vatanı bizlere emanet eden
Ata'ya hıyânet ağ'ırına gider! ...

Mikroplarla doldu yurdun damları,
Yeniden başlatın şu idamları.
Yok edip barışçıl, has adamları,
Zalime riâyet ağ'ırına gider! ...

Huzur ve kardeşlik hep aklımızda
Her şey net, hiç bir şey yok saklımızda
Lâkin her fırsatta, hep hakkımızda
Uydurma rivâyet ağ'ırına gider! ...

Milleti oyuncak hamur eyleyen,
Çaputu kendine samur eyleyen,
Çogaldı meydanı çamur eyleyen,
Yalandan hidâyet ağ'ırına gider! ...

Kendi milletini siperde vur, sat!
Ve hâla altına vatani ser, yat...
Şehit anasından yükselen feryat,
Serzeniş, şikâyet ağ'ırına gider! ...

Gittikçe yok oldu vatan severler
Şimdi satmak moda, satan severler
Her gün bol keseden atan severler
Bu sahte hamâset ağ'ırına gider! ...

Kalleslik işledi ete, iliğe
Barış, korkusundan girdi deliğe.
Bozuk düzendeki şu sahteliğe
Yapılmış kefâlet ağ'ırına gider! ...

Cevaplar ararız, neden, niçin de
Her şeyi ararız Münih'te, Çin'de
Nice doğal zenginlikler içinde
Yaşanan sefâlet ağ'ırına gider! ...

Hikmetî, değişir elbet bu töre
Dayanmamız gerek buna bir süre.
Fakat sokağımda göz göre göre
İşlenen cinâyet ağ'ırına gider! ...

Eylül 2006

Hikmet Nazlı

Aklını Alırım

Yumurta topuklum, elma yanaklım,
İlhamı kaşından alırım senin.
Toprağım, hemşerim, Başkent Mamaklım,
Aklını başından alırım senin...

Bana, aşk çölünde düşü andırdın,
Bu sönmüş gönlümü nara yandırdın,
Sanma ki atlattın, sanma kandırdın,
Aklını başından alırım senin...

Sığmam Ankara'ya, dar gelir yerim
Sen gibi, dünyaya bir gelir derim.
İnadını yıkar, nazını yerim,
Aklını başından alırım senin...

Diyorsun ki "ben karışmam, akit yok"
"Uğraşamam, harcayacak vakit yok."
Boş versene gülüm, aşkta nakit yok,
Aklını başından alırım senin...

Durduramazsın bu ömrü hızlıyı,
Asla bulamazsın böyle fazlıyı
Sen es geçemezsin Hikmet Nazlı'yı
Aklını başından alırım senin...

01.04.2010

Hikmet Nazlı

Ali Altınlı Ağabeyime

Yaban elde hedef olduk,
Postu deldik Ali Abi...
Tam dokuz köyden def olduk,
Dostu bildik Ali Abi...

Yalan söyler öğütçüler,
Kuşattı uçkâğıtçılar,
Etrafta hep ağıtçılar,
Gamdan yıldık Ali Abi...

Hasret bize kurşun sıktı,
Kalemimden çile çıktı,
Yeğenin dert yükü çekti,
Sorma, solduk Ali Abi...

Vefa akar gözlerinden,
Aşk fışkırır özlerinden,
Engin olan sözlerinden,
Çok feyz aldık Ali Abi...

Gör ki; döndü yıllar aya,
Bakmadılar hiç sıraya,
Bozkırlarda kaldık yaya,
Ufka daldık Ali Abi...

Elem var göz bebeğinde,
Kalma dertler öbeğinde,
Ankara'nın göbeğinde,
Uzak kaldık Ali Abi...

Hikmetî'yim, hasret kaldım,
Sazı dertli dertli çaldım,
Sana candan selam saldım,
Sanma öldük Ali Abi...

2011

Hikmet Nazlı

Ali Altınlı İle Hasbihal

Hikmet NAZLI:
Sevgilerden şık sevdalar türetilip
Naz bırakmak nasıl olur Altınlı?
Bir kalıcı, özgün eser üretip
İz bırakmak nasıl olur Altınlı?

Ali ALTINLI;
Sevda mı kaldı ki harap gönülde;
Naz bırakmak nasıl olsun Hikmetim...
Kararmış bahtıma kara kalemle
İz bırakmak nasıl olsun Hikmetim...

Hikmet NAZLI:
Haksızlık önünde mertçe dikilip
Bir vefâsız yar peşine takılıp
Aşk yolunda sağlam yanıp, yakılıp
Köz bırakmak nasıl olur Altınlı?

Ali ALTINLI:
Vefasız denir mi yara sarana;
Hançeri bağrıma vuran vurana;
Yirmidört saatte yanıp durana;
Köz bırakmak nasıl olsun Hikmetim...

Hikmet NAZLI:
İnsanlıkta usturuylu çağlayıp
Erdemlikte güvenceyi sağlayıp
Eğri yolu doğru yola bağlayıp
Düz bırakmak nasıl olur Altınlı?

Ali ALTINLI:
Kederden hep keder payını aldık;
Muhabbet ehline selamlar saldık;
Hayat yokuşunda sınıfta kaldık;
Düz bırakmak nasıl olsun Hikmetim...

Hikmet NAZLI:
Hikmetî'yim, naçar kaldım, arif et.
Eksikleri tam eylemek marifet.
Doksandayım, noksanları tarif et
Yüz bırakmak nasıl olur Altınlı?

Ali ALTINLI:
Yarama dermandır kirpikte tuzum;
Keder çeşmesiyle dolar havuzum;
Çarpıldı, bölündü doksandokuzum;
Yüz bırakmak nasıl olsun Hikmetim...

16.11.2016
Hamamönü - Kabakçı Konağı

Hikmet Nazlı

Anlayamadın

Anlayamadın!
Oysa bir balığın suyu sevdiği kadar sevdim seni.
Yeterdi bir fanusta yaşatsan
Okyanuslar istemedim senden.
Sevdim,
Yalnızca sevdim...
Kapkara bir kâbus da yaşatsan.

Hassas bitkiydim
Kırılgan, ürkek, yoksun.
Damlana muhtaçtım,
Açtım
Ki bir açın ekmeği beklediği gibi bekledim seni.
Fakirindim,
Anlayamadın!

Gözünde özümü buldum,
Adında sözümü.
Perde çektin,
Işıksız bıraktın yüzümü
Aydınlatamadın!

Çaresizliğim vurdukça benliğime
Dört yanı kalles
Ve dört başı kahpe şiirler sıralandı dilime.
Terk etti tüm güzellikler güzide yerleşkemi.
Çaldın duygularımı, uykularımı, pişmanlığımı, keşkemi.
Geri verme, kalsınlar.
Bırakma, keşkelerim olmasın.
Salma pişmanlığımı
Kullan hepsini
Onlar artık bana yakışmaz
Sevdim ya seni! ..

03.10.2009

Hikmet Nazlı

Anneme

Seni düşünmeden geçmez günlerim
Bak yine doluyor gözlerim anne...
Seni kırmak ile geçmiş dünlerim
Vurdukça çürüdü dizlerim anne...

Şefkati borç bilip, derdi savmayı
Öğrettin sevmeyi, sildin sövmeyi
Her an, her dakika seni övmeyi
İstiyor uslanmaz sözlerim anne...

Hep el-pençe durdun, diledik yaptın
Besledin, büyüttün, âdeta taptın
Millet yoldan çıktı, güyâ sen saptın
Artık el vermiyor gizlerim anne...

Ne olur, bulunma hiç vedâlarda
Nurlu rüzgârların essin dağlarda.
Senden ayrı girdiğim odalarda
Gece gündüz ağlar, sızlarım anne...

Dilerim, mutluluk olsun hep ahtın
Umutlarla dolsun talihin, bahtın
Gözümde, gönlümde yıkılmaz tahtın.
Gidersen, bir ömür özlerim anne
Ne olur dolmasın gözlerim anne...

16.06.2005

Hikmet Nazlı

Aralarda Kaldık

Allah'ın verdiği güzel günleri
Boşuna geçirdik hep heba ettik.
Aralarda kaldık, düzene karşı;
Ne sırt döndük ne de merhaba ettik...

14.09.2010

Hikmet Nazlı

Artık

Derdinden yıpranmış mazlum gönlümü
İstemem kahredip üzesin artık.
Bitti saltanatın, çık hayatımdan
Aşk konağı değil, müzesin artık! ...

Kalmadı kederim, derdim, tasam da
Tekrar geri dönüş geçmez yaşamda
Sen artık her akşam içki masamda
Yenilmiş, yutulmuş mezesin artık...

Bozdun akordumu, kırık saz gibi
Sonra rezil ettin bir de az gibi
Her an seni kıldım bir namaz gibi
Bıaktım, büsbütün kazasın artık...

Senden önceleri bahtım açıldı
Şimdi son pişmanlık rıhtıma çıktı
Dertlerin yük oldu, sırtıma çıktı
Hakkın yok, küfredip, kızasın artık...

Yakamı bırakman, son arzum sana
Kulak ver, bu isyan avazım sana
Kapandı sefahat havuzum sana
Dertler denzinde yüzesin artık! ...

05.09.2006

Hikmet Nazlı

Artık 3

Saltanat sürdüğüm sevda sarayı
Senin yokluğunda dar bana artık
Yapamazsak bundan sonra arayı
Ebedi işkence var bana artık...

Sevgi servetimi sana adarken,
Sensiz dünya küçük, karanlık, darken
Gönlümün tahtında yalnız sen varken
Olamaz başkası yar bana artık...

Sen gittin gideli bağrım eşildi,
Hayallerim dört bir yandan deşildi
Gönül toprağımın üstü yeşildi
Senin yokluğunda kar bana artık...

Mazlum yüreğimin sensin emeli
Dilimiz bir olup "haydi" demeli
Atılmak bekliyor aşkın temeli
Sevdanın harcını kar bana artık...

Şensizlik her şeyi hiçe saymakmış
Öz varlığı bile piçe saymakmış
Yaşamayı hepten suça saymakmış
Uzat ellerini ver bana artık,
Durma kollarını sar bana artık...

Ankara 2008

Hikmet Nazlı

Aşkı Aşkı

Gönül himmet eyle, hedefe ulaş
Nefsânî duygudan sil aşkı aşkı
Engin ol daima, deryaya bulaş
Gel sen hakîkatte bul aşkı aşkı

Ey gönül dert etme başa beşeri
Nefsine aldanma, olma haşarı
İki cihanda da sana başarı
Getirecek hizmet bil aşkı aşkı

Vedâ et sahtelik kokan pas aşka,
Muhakkak ulaşmak lâzım has aşka
İsterim müptelâ kal esas aşka
Gönül Hakk'a doğru sal aşkı aşkı

Bu sevdanın özü tek sende olur
Hikmetî'nin gözü yollarda kalır
Arayanlar bulur, muradın alır
Davran pir Yunus'tan al aşkı aşkı...

19.12.2012

Hikmet Nazlı

Aşkın Dilinden

Gezerim çok ıssız bir patikada
Bulvarda, caddede arama beni.
Aşk bir soyut kavram, maneviyattır
Yanılıp, maddede arama beni...

15.05.2007

Hikmet Nazlı

Atatürk

Şanlı tarihimin kara gününde
Bir güneş misâli doğan zat; O Türk
Şüphesiz vatan ve millet önünde
İşıktır Mustafa Kemal Atatürk.

Taviz yok soysuza, kötü niyete
İsmi yaşayacak ebediyete
Aydın geleceğe, medeniyete
Eşiktir Mustafa Kemal Atatürk.

Türk milleti hasret, yüreği bölük
Dönellik reyaçta, moda kahtelik
Bak, kurduğun düzen şimdi hep delik
Deşiktir Mustafa Kemal Atatürk.

Herkes tâbi olup mecburiyete
Şahip çıkmalıdır cumhuriyete
İlime, bilime ve hürriyete
Beşiktir Mustafa Kemal Atatürk.

Hikmetî'yim, izim hep senden yana
Seni arar olduk biz yana yana
Şen vatana vurgun, vatan da sana
Aşıktır Mustafa Kemal Atatürk...

10 Kasım 2011

Hikmet Nazlı

Atışma Tadında Bir Karşılaşma

Kadir Orakçı (KIYMETÎ) :

Al bakalım açtım sana bir ayak;
Alı, balı, kalı, dalı kullanma.
Bu da olsun benden sana bir kıyak
Eli, beli, seli, keli kullanma.

Bu işin usulü, erkânı, yolu
Sakın inkâr etme attığım golü
Böyle sağ gösterip, çakarlar solu
Bili, bulu, külü, gülü kullanma.

Kıymetî diyor ki; hayırdır ula ?
Bekliyorum cevap vermedin hâla
Şusmak yakışır mı sen gibi kula ?
Ölü, bölü, dölü, gölü kullanma...

Hikmet Nazlı
(HİKMETÎ) :

Merak etme, usta sözü tutarım
Alı, balı, kalı, dalı kullanmam.
Senden aldığımı sana satarım
Eli, beli, seli, keli kullanmam.

Asılsız, usulsüz yenildim demem
Kaleciyim, kolay kolay gol yemem.
Geç bu ayakları işlemem tamam
Bili, bulu, külü, gülü kullanmam.

Hikmetî'yim susmam gelse alayı
Yol bulup kendimce çözdüm olayı
Velhâsıl her işin vardır kolayı
Ölü, bölü, dölü, gölü kullanmam.

2013

Hikmet Nazlı

Avuttum İnan

Düzlükte zorlandım, aştım dağı da
Engeli, çukuru unuttum inan.
Sevinci, hüznü bir bir kağıda
Dizerek gönlümü avuttum inan...

Derdimin dermanı oldu şiirler
Güzümde sararıp, soldu şiirler
Önümde uzayan yoldu şiirler
Gezerek gönlümü avuttum inan...

En güzel şiirler hep gece çıktı
En samimi dostum hep hece çıktı
Bazen de karşıma bilmece çıktı
Çözerek gönlümü avuttum inan...

Sıcacık sözcükler gezdi dilimde
Duygular titredi gönül telimde
Baba yâdigârı kalem elimde
Çizerek gönlümü avuttum inan...

Harcamam sevgimi boş yatırımla
Seven, sevsin beni hal hatırımla
Kederi, tasayı her satırımla
Ezerek gönlümü avuttum inan...

Hikmet`im, konuşmam ileri, geri
Gariban ruhumun sanattır yeri
Çile süzgecinde, yıllardan beri
Şüzerek gönlümü avuttum inan...

28.01.2006

Hikmet Nazlı

Ayna

Aynada gördüm kendimi
Utandım.
Dış görünüşümden değil
Benliğimden...
Aşksız, ışıksız gözlerimden
Ve bomboş sözlerimden utandım.
Kaşımın eğikliğinden değil
Başımın eğikliğinden.
Saçımdan değil, içimden
Sararmış tenden değil,
Ben benden utandım...

Hiçbir işe yaramayışımdan,
Umudu aramayışımdan,
Yaşımdan...

Acizliğimi gördüm aynada
Utandım.
Değil yorgunluktan, değil uykusuzluktan
Duygusuzluktan solmuş yüzüm.
Yok olmuş neşe,
Yok olmuş hüznün.
Şeytansı bir canavar peydahlanmış sanki içimde
Ve kemirmiş tüm hislerimi bir biçimde
Çürütmüş, kurutmuş.
Gördüm, aynada posam.
Utanmak,
Şimdi en büyük tasam...

15.05.2008

Hikmet Nazlı

Baba

(Sevgili babam Reyhan Nazlı'ya...)

Fırtınalı, karlı hayat yolumuz
Engebe doludur, dağlıktır baba
Çatışma sağımız, darbe solumuz
Boş ver, işin başı sağlıktır baba.

Engellemez asla kahpe tuzaklar
Yakındır aslında bütün uzaklar
Felek, mutluluğu bize yasaklar
Çevremiz kafestir, ağılıktır baba.

İşin aslı kadir- kıymet bilmektir
Vefâ içimizdeilmek ilmektir
Cefâ, zahmet meyvesini dilmektir
Gönlümüz bahçelik, bağlıktır baba.

Düzme değil kader denilen günce
Kalp yaralamamak gerekir önce
Birbirimizi çok kırdıysak, bence;
Hata düşüncede sığılıktır baba.

Firâri huzura bir ulaşırsak.
Derde derman bulup bir yol aşırırsak...
Kızdığımız yere bir bulaşırsak
Orada tek türkü çığılıktır baba.

Yolumuz düzlüktür, artık kaş değil
Dört mevsim yaşarız, yalnız kış değil
Bizimki si birkaç yıllık iş değil
Sevgimiz asırlık, çağlıktır baba...

18.06.2006

Hikmet Nazlı

Bağımlıyım, Belâyım!

Haşrete müptelayım
Bağımlıyım,
Belayım!
Kurtar beni bu illetten n'olursun!
Son vereyim sensizliğe, sessizliğe, pislığe.
Sıyrılayım kahrolası nöbetten
Kurtar beni bu illetten n'olursun!

Müptelayım diyorum
Bağımlıyım,
Belayım!
Kötülüğe sürüklüyor bu hasret
Çirkefleşiyor saf duygularım,
Depreşiyor huysuzluğum.
Haşarı öfkecikler öbeklendi koynuma
Sımsıkı sarıldı hasret boynuma
Boğdu beni cancağızım
Boğdu ki ne boğdu.
Çürüdü boğazım,
Kurudu ağızım.
Gel, bir nefes alayım
Gel son bulsun bu dava
Gel, kavuşmak ilaçtır
Yüzümde güller açtır.
Gel yanıma huzurum
Gel n'olursun, hazırım.
Gel ey şehla bakışlım,
Müfreze gözlüm, nazlım.
Kurtar beni bu illetten n'olursun!

Düşürme daha fazla
Beni de kendini de.
Düşün, sadece düşün.
Düşürme, boz dudaklım.
Soysuzluk etmek mi tekmil hünerin.
Sendedir inancım,
Umudum, fikrim, zikrim,
Gel ey benim ibretim, yetiş ey benim şükrüm.
Alištırdın kör hasrete bir kere
Kurtar beni bu illetten n'olursun!

Bugün de müptelayım
Dedim ya bağımlıyım,
Belayım.
Sen de kaldı şu kahrolası aklım,
Ve çıldırmış yüreğim
Kurtar beni bu cinnetten n'olursun!

22.11.2015
Oran/ Çankaya

Hikmet Nazlı

Bağladık

Hayat; saç misâli, dağıttık önce
Topladık sonradan toka bağladık.
İlkin aç misâli öğüttük anca,
Şimdi gönlü, gözü toka bağladık.

Pişmanlık yasası kapıyı vurdu,
Dertler şükür ile ortaklık kurdu.
Açgözlülük vardı, bir yerde durdu.
Varlıktan sıyrıldık, yoka bağladık.

Yürekte başladı çetin bir ağrı
Ve ruha işledi bir yüce çağrı.
Artık odaklandık hedefe doğru
Hız alıp fırladık, oka bağladık.

Huzurun rengine boyanmak için
"Canı diş taktık" dayanmak için
Gafletten irkilip uyanmak için
Titrettik benliği şoka bağladık.

Hikmetî yorulmuş, tıkanmamıştı
Hasreti vuslatla yıkanmamıştı.
Erimişti amma tükenmemişti,
Az kalan umudu çoka bağladık.

28.06.2014

Hikmet Nazlı

Bana Ne 1

Engellemez bu kasırga, fırtına
Hortumdan bana ne, yelden bana ne
Binip gitmem asla kader sırtına
"Haydî" den bana ne, "gel" den bana ne...

Elimde mutlaka kalem olacak
Huzur benim en has kölem olacak
Erdem surum, sabır kalem olacak
Düşmandan bana ne, elden bana ne...

Ruhumdan izinsiz beden azamaz
Hiç kimse alınma aptal yazamaz
Allah'tan başkası çukur kazamaz
Kazmadan, kürekten, belden bana ne...

Kaderden çok tokat yedim, uslandım
Yalnızlık şehrinde kaldım, paslandım
Hasret yağmurunda çoktan ıslandım
Doludan bana ne, selden bana ne...

01.09.2005

Hikmet Nazlı

Başkent'te Dört Mevsim

Ankara'da ilkbahar çok başkadır,
Doğa, kente bitkisini gösterir.
Çiçeklerin açılışı aşkadır,
İnsanlara, tutkusunu gösterir.

Ankara'ya sıcak çöker, yazdır bu.
Harareti söndürmeye azdır su
Ve Başkent'te sık söylenen sözdür şu:
"Güneş öğlen etkisini gösterir".

Şehir düşer ve güz diker bayrağı,
Rüzgâr vurur, dallar döker yaprağı,
Haşret çeker, vuslat kokar toprağı,
Yağmur yine katkısını gösterir.

Lapa lapa yerleşince kar beyaz,
Gitmez kalır bir ay fazla, bir ay az.
İnsanlara işmar eder her ayaz
Paltosunu, atkısını gösterir.

Yürekte tuz, çorbada tuz, yolda tuz.
Kimi rahat, kimi zorda, uykusuz
Ve Başkent'te her yer duman, her yer buz
Soğuk yine yetkisini gösterir.

05.11.2012
Ulus

Hikmet Nazlı

Baştan Kaybettik

Nefsin kör tümseği bizi devirdi
Yolumuza çıkan taştan kaybettik
Yaşanılan devir, hangi devirdi?
Anlaşıldı dostlar, baştan kaybettik! ...

Hak'tan gayrı her bir şeye taparız
Bile bile yanlış yola saparız
Son zamanda deriz: "biz ne yaparız? ! "
Pişman olduk amma yaştan kaybettik...

Gereksiz ne varsa ona el attık
Yediğimiz aşı hep haram kattık
Allah'ın her günü yan gelip yattık
Yaptığımız olmaz işten kaybettik! ...

Hayatımız baştan sona hep ziyan
Heder olur ömür, kalır hezeyan
Koynumuza girmiş kuyruklu çıyan
Seçtiğimiz yanlış eşten kaybettik! ...

Bilmem ki sonumuz hayır mı, şer mi?
Menfaatçi hiç durmadan yaşar mı?
Kargaşada bize fırsat düşer mi?
Kurduğumuz arsız düştten kaybettik! ...

Belli değil bindiğimiz âlâmet
Yoldaşımız olsa keşke selâmet
Görülür ki menzilimiz kıyâmet
Hem içerden, hem de dıştan kaybettik! ...

2005

Hikmet Nazlı

Batırdık İŖte

Haydi gözün aydın, senden uzakta
Bir akŖamı daha getirdik iŖte!
PeŖ peŖe kaybolan hayâller gibi
Bugün de güneŖi batırdık iŖte!

Ayrılık, Yüce'den bir emir gibi
Yazımız kapkara bir kömür gibi
Yavaşça göç eden Ŗu ömür gibi
Bugün de güneŖi batırdık iŖte!

Devran döndü gitti, çark etti zaman
Çileyi yüreğe gark etti zaman
Arayı çok açtı, fark etti zaman
Bugün de güneŖi batırdık iŖte!

Ömrüm sensizlikten yakındı gitti
Her gelen sen gibi bakındı gitti
Hikmetî'yim, hayat tükendi gitti
Bugün de güneŖi batırdık iŖte!

09.04.2011
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Beddua

Sana sarf ettiğim bütün emekler,
Yüzüne, gözüne dursun inşallah!
Şu yeryüzündeki tüm kötülükler,
Özüne, sözüne vursun inşallah!

Sapasağlam idim, kırıldım gittim
Çağlardım bir zaman, duruldum gittim
İncindim, yıprandım, yoruldum gittim
Kaderin de seni yorsun inşallah!

Sapladın ihanet kazıklarını,
Topla git, şer kokan azıklarını.
Mevlâ'm, şu âlemin bozuklarını,
Sırayla peşine versin inşallah!

Beddua bilmezdim, bildirdin işte
Bezirdin hayattan, yıldırdın işte
Adını kalbimden sildirdin işte
Gönlüne namertler girsin inşallah!

Şeytanı yanında bıraktın sıfır,
Senin yaptığını yapmazdı kâfir
Çöksün üzerine kapkara zifir,
Uykunu kâbuslar sarsın inşallah!

Hayat, sana güzel geçmesin akıp,
Hep hesap sorsunlar karşına çıkıp.
Serserinin biri alınına sıkıp,
Seni bir sokakta sersin inşallah!
Allah'ım belânı versin inşallah! ...

2008

Hikmet Nazlı

Beni

Aşkının derdinden efsâne oldum
Gayri dağa, taşa yazarlar beni.
Bozulmuş devranın eline kaldım
Alır, kalpten kalbe pazarlar beni!

Bu işin sırrını çözmüşüm sanma
Peşimi bırakmaz yaman muamma.
Gocunmam, "aşk" derim geçerim amma
Olur olmaz yerde üzerler beni!

Kaplamış çevremi gamdan bir kabuk
Hasret, vuslat ile olmaz mutâbık.
Kalpte gezdirirler hep çabuk çabuk
Alırlar, verirler, bozarlar beni!

Velhâsıl bu döngü, cenge sürülür,
Mahkeme kurulur, hesap görülür,
Hikmetî'yim dostlar, defter dürülür,
Gün gelir, kurşuna dizerler beni! ..

20.11.2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Bıraktıklarına

Ey şiir defterlerim, arşivim, kitaplarım,
Ey koleksiyonlarım, günlüğüm, hitaplarım.

İşte terk edip gittim, fâni hayat son buldu.
Benden sonra yeriniz ne şekil bir yön buldu?

Umarım değer bilen eller size hâkimdir
Sizi atıp satanlar, parçalayanlar kimdir?

Çünkü ölümümünden tek kurtardığım sizsiniz.
Hükümünüz kalmadı mı? Bilirim sessizsiniz...

Boyalarım, kalemim, kağıtlarda izlerim,
Paletim, eskizlerim... Sizleri çok özlerim!

Benden sonra kimseler sormaz mı hâlinizi?
Korkarım ordakiler bilmez ahvâlinizi!

Kasketlerim, tabakam, hatıralar, fötrler,
Ey yitik fotoğraflar, eski karikatürler...

Sizdiniz albüm albüm, duvar duvar konuşan.
Sizi çok iyi bilir; sağlığımda tanışan...

Belki "anıdır" derler, belki de bir "karsamba"
Bilmezler ki ben sizi toplardım her çarşamba.

Gönlümde ve odamda "yer işgal ediciler"
Sizi anlamalıdır ben gibi gidiciler.

Yaşıyorken anlardım, bilirdim o kıymeti
Rıcam; unutturmayın, unutmayın Hikmet'i.

Öldüm ya! Ey belgeler, kendinizi saklayın
Bir ihtimalde olsa, kıyameti bekleyin.

04.10.2015
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Bırdktım Ankara'da

Nice umutlarımı bu Őehirde yitirdim,
Sitemli gzyaŐları bıraktım Ankara'da!
Olmadık kűfűrleri uzaklara gűtűrdűm,
Cebimdeki taşları bıraktım Ankara'da!

Unuttum Beşevler'i, terk ettim oraları,
AŞktan yana kendime kestim faturaları.
KuŐların ıŐlıĐına gűmdűm hatıraları,
AŞk dolu bakıŐları bıraktım Ankara'da!

Dile gelse ankaya, Esat, Seyranbağları,
Efkârımı gizler mi bizim İdris Dağları?
Yıllardır hep derdime Şahit Elmadağ'ları,
űzűlmedik iŐleri bıraktım Ankara'da!

Mamak kahrımı çekti, AltmıŐevler hakezâ,
Hiç tűkenmek bilmedi yardan aldıĐım ezâ,
TandoĐan űmre hűkűm, Dűgol Caddesi cezâ,
Cinnet kokan leŐleri bıraktım Ankara'da!

Bırdktım Cebeci'de en sahte gűlűŐleri,
Ta KayaŐ'tan kapattım tűm gidiŐ-geliŐleri.
Unutulmaz, Ulus'ta bağrımı deliŐleri!
Korları, ateŐleri bıraktım Ankara'da!

Tunalı'da, Cinnah'ta serdim bűtűn postları,
Defettim tűm űstleri, tanımadım astları,
Kalın bir çizgi çektim, karaladım dostları,
Nice arkadaŐları bıraktım Ankara'da!

Hem elit cemiyete hem varoŐlara uydum,
Saza, caza, Şiire, muhabbetlere doydum.
Vefâsız baharları Demet'ten yana koydum,
Acımasız kıŐları bıraktım Ankara'da!

Yandım Gençlik Parkında, Keiűren'de tűttűm,
Aktım ile arkında, Sakarya'da gam űttűm.
Bilmem ki kim farkında? oktan Başkent'ten gittim,
Bűtűn demirbaŐları bıraktım Ankara'da! ..

06.05.2015
Kűűk Esat / Ankara

Hikmet Nazlı

Bil Gitsin

Sakin benden yana kalmasın kuşkun
Yürekten sevdayı sildi bil gitsin!
Bittiğini farz et böyle bir aşkın
Zaten baştan beri eldi bil gitsin!

Sarstın kalesini, yıktın burcunu,
Çileden çıkarttın boğa burcunu.
Şil, hiç karıştıрма gönül borcunu
Tüm alacağını aldı bil gitsin!

Sensiz geçen günde şimdi zulüm var
Mutlak sona artık birkaç bölüm var.
Şehla gözlüm, biliyorsun ölüm var
Ecel apansızın geldi bil gitsin!

Bil gitsin, böyleymiş deyip bahtımız
Göm gitsin, mazide kalsın ahtımız.
Bir zaman yıkılmaz denen tahtımız
Tarihe karışıp kaldı bil gitsin!

Müdür'üm, deremem gül dalınızdan,
Kurtuldunuz işte bu delinizden.
Her gün yürüdüğüm o yolunuzdan
Bir gün geçmez isem öldü bil gitsin!

15.04.2015
Çankaya

Hikmet Nazlı

Bilmem Nasıl Yedi Seneler Beni

Bilmem nasıl yedi seneler beni
Buruk anlar yaşadım.
Kırık aşklar, vedâlar.
Güzel şeyler de vardı
Coşkun ve mutlu anlar,
Sevda saklı bakışlar,
Havada kalan işler.
Hep sonraya taşıdım
Bilmedim, zaman dardı.
Şimdi kim beni anlar
Boğuyor dert yüklü konular beni.

Hatırlamak istiyorum geçmiş
Bazen de büsbütün unutuvermek.
Dimağımdan sıyırmak var her şeyi
Ya da akli sıyırmak
En İyisi
Alık olmak, alı koymak, yok olmak.
Haklılık gibi.
Kalp kırmaktan iyidir kafayı kırmak
Belki de bu metot yeniler beni.

Akıllılık mıdır akılsızlanmak?
Geçmiş unutmak var
Ya da sızlanmak.
Apansız bunaltır anılar beni.

Ey yitik hissiyat, ey mağrur benlik,
Alışma bir şeylere,
Dolaşma orda burda.
Dinle beni, duy beni;
Hayatın ortasında,
Hayat lokantasında
Bir masadasın bak
Menüde unutmak var
Bir de saplanıp kalmak.
Unutmayı seçiver
Tavsiyemdir, tam senlik.
Hem lezzetli, az etli
Çok pişmiş de var, az pişmiş de
Götür tabak tabak, yut lokma lokma.
Boş ver şu aşkı meşki,
Sil at şu geçmiş de.
Yoruyor aşk yüklü konular beni.

Sen yavaş yavaş yerken
Ben hesap kitap derken
Düşünüyorum yine
Dönüp dönüp o başa,
Düşüp, düşe dönüşüp.
Bilmem nasıl yedi seneler beni...

14.11.2015
Hasanoğlan
Hikmet Nazlı

Bir Garip

Şu anda hava çok efkârli, sisli
Benliğim bir garip, özüm bir garip
Şarkılar çalmakta kederli, hisli
Benimse ağızımda sözüm bir garip...

Yas tutmuş bir döşek, tam kenardaki
En tenha yerdeyim bu civardaki
Gölgemin değıği şu duvardaki
Aynada yansıyan yüzüm bir garip...

Etraftan haykırır köhne yalılar
Sırdaşım oldu şu kirli halılar
Nedense çok farklı geçer salılar
Yüreğimi yakan sızım bir garip...

Cama ışık vurur sanki bir anlık
Şahittir ceketim, şahit çaydanlık
Neden sonra her yer sessiz, karanlık
Dört duyum firarda, gözüm bir garip...

Beden bir yıkıntı, ruh toz bulutu
Enkazı saklayan odam bir kutu
Bu sesler her mevsim deldi sükûtu
Feryatsız geçmekte, güzüm bir garip...

Çok sonra gözümden yaşlar akmakta
İçimde bir sızı yürek yakmakta
Artık şiirlerim dargın bakmakta
Ellerim tutmuyor, yazım bir garip...

10.01.2006

Hikmet Nazlı

Bitti Zaman

Ecel bir gün gelir başa
İşte bitti zaman dostum.
Ne olursun çabuk yaşa
İşte bitti zaman dostum.

Ne bir güldü ne dikendi
Ömür gitti, gün tükendi
Biz geçerken baktı kendi
İşte bitti zaman dostum.

Çok hızlıdır, çok delidir
Ne on beştir, ne ellidir
Ne haberli, ne bellidir
İşte bitti zaman dostum.

Bütün işler yarım kaldı
Ne faydam, ne kârım kaldı
Dünüm, yarınlarım kaldı
İşte bitti zaman dostum.

Verdim artık son nefesi
Toprak oldum, kestim sesi
Kaldı hayat hikayesi
İşte bitti zaman dostum.

20.11.2005

Hikmet Nazlı

Bul Beni

Cancağızım ayrılalı çok oldu
Gel de hasret pınarında bul beni.
Mahalle değışti, evler yıkıldı
Aynı semtin kenarında bul beni.

Uzaklardan izlediğın olursa,
Üzülürüm gizlediğın olursa.
Erteleme özlediğın olursa
Dön Elmadağ civarında bul beni.

Bekliyorum; dönüp sarmak istersen,
Kapım açık; hatır sormak istersen,
Hikmetîyım yandım görmek istersen,
Hasanoğlan diyarında bul beni.

25.03.2017
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Buldum

Boşaltması için, üç-beş liraya
Gönlümü yaracak neşteri buldum
İçine süngeri basıp, kiraya
Verdiğim ilk günde müşteri buldum...

Şubat 2006

Hikmet Nazlı

Bütün Baharlarımı Ankara'da Bıraktım

Bugün hiçbir hayâlim ulaşmadı beyaza
Çünkü tüm geçmişimi dün karada bıraktım.
Kışın yiten umutlar belki gelir bu yaza
Bütün baharlarımı Ankara'da bıraktım...

29.07.2013

Hikmet Nazlı

Cemal Sâfi'ye

Sevda şiirinin en kralını
Yazan da çizen de Cemal Sâfi'dir
Hece şiirinin her kuralını
Nakşedip dizen de Cemal Sâfi'dir.

O'dur has hecenin gerçek zirvesi
O'dur kafiyenin asıl kirvesi
Derin anlam taşır, yoktur zırvası
Ahenk de düzen de Cemal Sâfi'dir.

Duygu üzümüdür gönül bağında
Bir yürek solunda, bir Gül sağında
Tutkular kaynayan aşk mutfağında
Kepçe de kazan da Cemal Sâfi'dir.

Efsane bir şair var Ankara'da
Toplansın dost diyen herkes burada
Bence hayat denen şu orkestrada
Saz aşksa, sazende Cemal Sâfi'dir.

Bir garip Hikmetî; bunları yazan
Sanatın uğrunda oldu semâzen.
Söz sanatlarının bir adı bazen
Şiirse, bazen de Cemal Sâfi'dir...

Mart 2009 / Ankara

Hikmet Nazlı

Çılgınım

Hayat, benim gibi seni de yordu;
Yorgun gelinciğim, yılgınım benim.
Yapılacak onca güzel şey vardı;
Es geçtik, unuttun, dalgınım benim.

Yıl gitti, gün geçti hep deste deste
Aşkın binasında olduk bir usta.
Sana yakalandım, hastayım hasta
Vazgeçemediğim, salgınım benim.

Ne güzel gülüşün, yürüyüşün var,
Etkili bakışın, oturuşun var.
Zorluklara karşı dik duruşun var,
Ey asil sevgilim, olgunum benim.

O şehla gözünde şimşek çakınca,
Kaşını çatınca, yüzün dökünce,
Ne hoş oluyorsun hüzün çökünce;
Müfreze bakışım, solgunum benim.

Sevda sanatında imgeyi bulduk,
Sadâkat şekilli simgeyi bulduk.
Bu aşkla birlikte dengeyi bulduk
Seviyorum seni, çılgınım benim !..

16.11.2015
Bilkent

Hikmet Nazlı

ile Süzgeci

Şu hasret kokulu berrak sularda
Beni taŐımadı vuslat yüzgeci.
Huzurlu günleri ve tüm umudu
Omrmdeneledi ile süzgeci...

Bana "hayır" dedi, aşkı geçirdi
DŐmanıma bol bol Őerbet içirdi
Beni mutluluktan öte kaçırdı,
Çamura buladı çile süzgeci...

Bu süzgeç yolumda mutlak duraktı
Bence adaletten epey ıraktı
Niceyi boş verdi, saldı, bıraktı
Beni yakaladı çile süzgeci...

Eritti, kl etti yakıŐı ile
Kesti, parçaladı nakıŐı ile
Sonra da sımsıcak akıŐı ile
Derdimi suladı çile süzgeci...

04.09.2006

Hikmet Nazlı

Çok Özledim Çok

Çılgın gönlüme laf dinletilmiyor;
Yolunu, izini çok gözledim çok.
Anlatmaya kalksam, anlatılmıyor;
Çok özledim seni, çok özledim çok!

Dedik; geçer, gider, hasrettir biter
Bitmedi, gözlerin bağrımda tüter.
Kavuşalım artık yeter be yeter!
Çok özledim seni, çok özledim çok!

Unutmaktı arzum, uğraşım, kastım.
Seni hatırlatan her şeye küstüm.
Kolay mı? Efsânem, olağanüstüm,
Çok özledim inan, çok özledim çok!

Ey Yaradan'ımın güzel ödülü;
Sensizken moralim, meskenim ölü.
Hikmetî'nin canı, Müdür'ün gülü,
Çok özledim seni, çok özledim çok! ..

27.01.2016
Bilkent

Hikmet Nazlı

Dadaloğlu'na

Ŗu AvŖar elleri sana hasrettir
Gitti gelmez oldu bir Dadaloğlu
Yiğidin derdi aŖk, kahrı gurbettir
Dön Çukurova'ya gir Dadaloğlu.

Bekler koç yiğitler, bekler kır atlar,
Dal boylu güzeller, dertli suratlar.
Dilinden dökülmüş söz asır atlar
Gel de mirasını gör Dadaloğlu.

Estin Toroslar'da tutkun yel gibi
Merttir Türkmen boyu, coŖkun sel gibi
Anadolu garip kalmış tel gibi
Gel de mızrabını vur Dadaloğlu.

Hikmetî'yim senden aldım vasiyet
Dinleyene senin sözün nasihat
Bu zamanda hiç hoŖ değil vaziyet
Birikmiş hesabı sor Dadaloğlu...

03.12.2010

Hikmet Nazlı

Dedeme

9 Nisan 1981 yılında vefat etmiş olan dedem Hikmet NAZLI'nın anısına yazdığım bir şiirdir.
Kendisini saygı ve rahmetle anıyorum...Ruhu şâd olsun...

İsmi taşıdığım, çilekeş bir öğretmen
Kırk beşinde göç etmiş, göremedim ben onu.
Birkaç fotoğrafı var ondan geriye kalan
Ellerini öpüp de, saramadım ben onu...

Şimdi bende çıkıyor huylarının aynısı
Düşümde, hayalimde kuramadım ben onu.
Hatıradır saati, cebimdedir aynası
İstediler, ellere veremedim ben onu...

.....

Çok mücadele vermiş, dert seline kapılmış
Hep ıstırap, hep acı, çile varmış dününde.
Öldüğü yıl başlamış, sonra her yıl yapılmış
Onu düşünüyorum Öğretmenler gününde...

Ölmeden bir gün önce çıktığı fotoğrafta
Uzanmış sere serpe, yatağında yatıyor
Üzgün, çaresiz yüzler sıralanmış etrafta
O yatan nurlu güneş, ertesi gün batıyor...

Şimdi bizlere düşen, onu her daim anmak.
Ruhuna en gönülden dualarımız fedâ
Bence hiç yanlış değil, onu cennette sanmak
Elvedâ dedeciğim, kavuşmadan elvedâ...

23.09.2006

Hikmet Nazlı

Dedikodu

Yeter, bitsin artık bıktım, usandım!
Beynimi şişirdi bu dedikodu.
Ben onu etkisiz serin su sandım,
Derdimi pişirdi bu dedikodu ...

Dal, yaprak demedi, koparttı, yoldu
Hayatta en büyük düşmanım oldu
Sakındım, saklandım hep beni buldu
Hedefi şaşırdı bu dedikodu...

Kumkuma ordusu arsız yüreksiz
Mezarım kazıldı belsiz, küreksiz
Önce taş çaldı, sonra gereksiz
Dillere düşürdü bu dedikodu...

Bire beş, beşe de on beş katıyor
Ondan aldığına ona satıyor
Millet hep günaha girip yatıyor
Sabrımı taşırdı bu dedikodu! ...

Hortuma tutuldum, kanadım kırık
Çamura bulandı aklım dip doruk
Delikanlı Hikmet şimdi bir moruk
Ömrümü aşırıldı bu dedikodu! ...
.....Sabrımı taşırdı bu dedikodu! ...

05.06.2006
Mamak

Hikmet Nazlı

Deli Diyorlar

DELİ DİYORLAR

Bir aşka düştüm ki akıldan etti
Kaç yıldır namıma deli diyorlar!
Perişan eyledi, şekilden etti
Hâlime yaşayan ölü diyorlar!

Bu sevda uğruna ömrünü yaktı,
Vuslat biçmek için hep hasret ekti.
En yakın ahbabı elini çekti,
Kalmadı tutacak dalı diyorlar!

Ne derdinden yana bir söz ediyor
Ne sır diyor ne de kaç göz ediyor
Her an patlamaya yer gözetiyor
Bir hayli birikti, dolu diyorlar!

Diyorlar; feleğin buna mı kastı?
Dostla irtibatı, selâmı kesti
Bitti muhabbeti, kelâmı kesti
Büsbütün tutuldu dili diyorlar!

Efkârı çoğaldı, hiç tenzili yok
Gayrı yoldan çıktı, bir menzili yok
Asla kurumaya tenezzülü yok
Gözleri bütün gün sulu diyorlar!

Şimdi biraz harda, biraz dumanda
Çok kalmaz dünyalık dertte, amanda
Şâlâsı verilir yakın zamanda
Yola revân olur salı diyorlar!

Diyorlar; Hikmetî, taşa bağlanmış
Vefâsız, vicdansız eşe bağlanmış
Velhasılıkelâm, boşa bağlanmış
Çıkmaza dayandı yolu diyorlar!
Boş hayâle yandı deli diyorlar! ..

17.12.2012

Hikmet Nazlı

Dellendi

Yine deli gönlüm çıldırdı gitti,
Gözyaşım dellendi, selim dellendi!
Önüne gelene saldırdı gitti,
Nefretim dellendi, dilim dellendi!

Hak'tan yana oldum, başa iş aldım,
Düşmandan gül aldım, dosttan taş aldım.
Sinirler gerildi, koptum, boşaldım,
Ayağım dellendi, elim dellendi!

Aşktan, meşkten yana kalmadı sefâ
Terk etti sadâkat, çark etti vefâ,
"Yeter" dedi "yeter çektiğim cefâ"
Bülbülüm dellendi, gülüm dellendi!

Dert mıntıkasında yoktur tenzilim
Olmaz akla, fikre pek tenezzülüm.
Rotası köhnemiş, yanmış menzilim;
Kervânım dellendi, yolum dellendi!

Hikmetî'yim, karalandı gözlerim,
Katlıdu sanatım, öldü sözlerim,
Tükendi kalemim, sustu sazlarım,
Mızrabım dellendi, telim dellendi!

30.10.2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Dinletemedim

Koçyiğit misâli, mertçe çıkıp da
Nâramla meydanı inletemedim.
Şöyle bir okkalı tokat çakıp da
Nefsime sözümü dinletemedim...

Ömrüm hep çukurda pusarak geçti
Her geçen sesimi kısarak geçti
Günlerim sürekli susarak geçti
Nefsime sözümü dinletemedim...

Yüzüne, gözüne vurdum da taşı
Nasıl bir inattır, eğmedi başı
O kadar didindim, verdim uğraşı
Nefsime sözümü dinletemedim...

11.07.2006

Hikmet Nazlı

Diyorlar Bizde

Ahırın adı dam, salon da hayat,
Sulu çamur mırık, kötü keraat,
Tarlada çalışan işçiye ırgat,
Pancara da pazı diyorlar bizde...

Bakımlı edalı, cilveli çöştek,
Giydiğini yakıştırana kestek,
Gösterişli kişilere de kostak,
Salakcaya lalov diyorlar bizde...

Büyük tepsi sini, yün yatak döşek,
İkiyüzlü bambik, şımarık yağşak,
Dengesize lobut, gevşeye gağşak,
Uyuntuya miğmaz diyorlar bizde...

Maşraba denilen bakır su tası,
Bıçık, bizde iki tepe arası,
Anlamsız konuşan kişiye sası,
Sırnaşığa yalak diyorlar bizde...

Koşmak seğırtmektir, kaçmak zağlamak
Yağlağaça olur ekmek yağlamak,
Dikilmek sorutmak, yıkanmak yunmak,
Havluya da pişkir diyorlar bizde...

Yaramaz kişiye derler faşlangı,
Biraz sevimlisi olur başangı,
Kor parçası çingı, güncele tangı,
Şalvara da çinti diyorlar bizde...

Geçmiş gün ötüğön, geçen yıl bildır,
Mendile destimal, ıslağa zıldır,
Genişçe teneke leğene tıngır,
Terliğe de şiplek diyorlar bizde...

Azıcık bıdıkım, ot türü tönge,
Tavamızda pişen böreğe gömbe,
Evet demek ya ha, bilmem ki; nembe,
Şaşırınca ayda diyorlar bizde...

Enfes tereyağlı bazlama tadı,
Ayçiçeğin bizde aygember adı,
Yüz asmak domuşmak, somurtkan dodu
Ukalâya berdüş diyorlar bizde...

Çörten denir damda biriken suya,
Nursuza şapatsız, aksiye soya,
Gelişigüzelse; oramasıya,
Uğursuza da şom diyorlar bizde...

Genişse, rahatsa derler dölekçe,
İyice demektir bizde onaçca,

Teyzeye diyaza, amcaya apça,
Akrabaya gağam diyorlar bizde...

02.06.2008 / Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Dost İle Sohbet

Bir sigara yaktım, baktım semâya
Dostun kallesini eledim gitti...
Yanımda beliren yorgun simâya
Hayırlı akşamlar diledim gitti...

Soluma oturdu selam vererek
İsmi sorunca, dedi: "ne gerek"!
Aklımda olanı birden silerek
Gönlümü sohbete buladım gitti...

İlk önce ben sordum, O da anlattı
Verdi, veriştirdi, kulak çınlattı
Kimini methetti, kimine çattı
Ben de öylesine kolladım gitti...

Dedi ortadayım, hiç bir işim yok
Dedi doğru- dürüst arkadaşım yok
Yârim gurbet elde, can yoldaşım yok
Dinledim, başımı salladım gitti...

Sonra ben başladım, epey konuştum
Meğer doluymuşum, boşa dönüştüm.
Tanıttım, tanıdım, sevdim, tanıştım
Onu bir dost gibi belledim gitti...

Darbeler çetindi, yalnızlık zordu
Çok değil, birkaç yıl bizleri yordu
Bu adam yeniden maziyi sordu
Solmuş dertlerimi suladım gitti...

Dedi, bir araya gelmez yakamız
Artık tükenmişiz, bitmiş cakamız
Sohbete hep eşlik etti şakamız
Şu kahrı umuda bileddim gitti...

Zamanı dört yandan delip-deşerek
Konuştuk herşeyi dipten eşerek
Sonra da sessizce helâlleşerek
Bu garip adamı yolladım gitti...

10.05.2006

Hikmet Nazlı

Dostummuş!

Hep onu besledim, kendim doymadım
Karnı acıkınca "dostunum" dedi
Dağ yollarındayken hiç ses duymadım
Düzlüğe çıkınca "dostunum" dedi...

Güya şu gönlümdü meskeni, yurdu
Fırsatı bulunca sessizce vurdu
Sürekli arkamdan konuştu durdu
Yüzüne bakınca "dostunum" dedi...

Hiç iz bulamazsın çamurda, karda
Bu derdin elinden insanlık darda
Menfaat ararken karanlıklarda
Lambayı yakınca "dostunum" dedi...

Gönlüm has ağaçtı, oldu kör çalı
Kökünden budandı, kalmadı dalı
Derleyip, toplayıp her türlü malı
Önüne yıkınca "dostunum" dedi...

Yüzünde bir maske, gönlünde perde
Samimiyet ölmüş, insanlık nerde
En has düşmanımken hain içerde
Kapıdan çıkınca "dostunum" dedi...

Meğer vazgeçilmez kaynağıymışım
En güzel tatlısı, kaymağıymışım
Alemin en kral manyağıymışım
Kancayı takınca "dostunum" dedi...

Anladım sonunda ve lanet ettim
Saldırdım, olmadık hakaret ettim
Oralı olmadı çok hayret ettim
"Bunda yok sakınca, dostunum" dedi...

09.11.2005

Hikmet Nazlı

Dua

Şükür, kalem tutup bu dizeleri
Yazıyorsam satır satır Allah'ım
İyi insanlardan koparma beni,
Unutturma hal ve hatır Allah'ım.

Asla kaybolmasın kutlu hevesim,
Daima zikretsin seni nefesim.
Gönlümde, beynimde yer tutmuş nefsim
Parçalansın çatır çatır Allah'ım.

Gelecek günlerin hayırlısına,
Nice sevapların en sırlısına,
Sana ibadetin her türlüüne
Eriştir Allah'ım, götür Allah'ım.

Sen verdin her hâli, her vaziyeti
Sen verdin çok şükür her meziyeti
Yok et tüm dertleri, tüm eziyeti
Sonlandır Allah'ım, bitir Allah'ım.

Nurlandır gecemi ve sabahımı
Dindir feryadımı, dindir ahımı
Al da işlediğim tüm günahımı
Sevap ırmağında batır Allah'ım.

Sağlam tut ahlâklı insan yanımlı
Ne olur imansız alma canımı
Kolay kıl sonunda imtihanımı
Kabirde azapsız yatır Allah'ım...

17.08.2008

Hikmet Nazlı

Duman

Bayramdan sonraydı
Halbuki o;
Bayramdan önce gitmiş.
Haberimiz olmamıştı,
Olamamıştı.

Bayramdan sonraydı
Döndü o!
Bizlerden önce gitmiş...
Vâdemiz dolmamıştı,
Dolamamıştı.

Görmüş olduk onu
Öylece gördük! ..
Bir hafta olmuş uzanalı
Kurumuş otların arasına sere serpe
Ve daha tertemiz, daha körpe.
Kimse olmamış oralı.
Çocuklar haber vermişler anneme.
Son kez sıvazlayıp sırtını
Kazdık bahçedeki çam ağacının altını.
Çiğlerimiz yaralı
Öylece gömdük! ..

O pırıl pırıl, hareketli "Duman"
Ve zaman
Dona kalmış.
Arkadaşımdı o
Hatta kardeşimdi.
"Mercan" var şimdi
Ve meydan
Ona kalmış.

31.10.2012
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Durmadan

Senin yokluğuna alışamadım
Kendimi dağıttım, saçtım durmadan
Bir türlü bugüne ulaşamadım
Eski defterleri açtım durmadan...

Gel de gör, kimmiş bu aşkta yürekli
Bana resmin değil, cismin gerekli
Önüme bir kâbus gibi sürekli
Çıkan hayâlınden kaçtım durmadan...

Özlemle kavrulmak öyle bir an ki
Kendimi kaybettim, saldım inan ki
Nasıl bir eziyet yaşadım, sanki
Sırat köprüsünden geçtim durmadan...

Sevgi denen duygu hayâl falan mı?
Veren mi fedâkâr, yoksa alan mı?
"Ektiğini biçmek" sözü yalan mı?
Vuslat ektim, hasret biçtim durmadan...

26.11.2006

Hikmet Nazlı

Düne Özlem

Hani nerede o destansı günler?
Ömre ömür katan günler nerede?
Yarınlar sersefil, hayat çaresiz
Dolu dolu geçen dünler nerede?

Berberce baş koyulan yastıklar,
Gezdiğimiz arkadaşlar, fıstıklar,
Eski düşmanlıklar, eski dostluklar,
Aşklar, ihânetler, kinler nerede?

Arar olduk mâzideki her şeyi;
Liseden Fatma'yı, köyden Ayşe'yi,
Mustafa dayıyı, Hüseyin beyi...
Sahi! Bilen var mı, onlar nerede? !

Bindiğimiz dolu dizgin kıratlar,
Çevremizde dört dolanan eratlar,
Ö mübârek eller, güzel suratlar,
Öptüğümüz yüzler, tenler nerede?

Nerede şâşâlı, afili yıllar?
Kırılıp gitti mi şefkatli kollar?
Bizi hiç yormayan o zorlu yollar,
Şehirler, mekânlar, hanlar nerede?

Kesat gidişatlar, kârlı satışlar,
Yeniden doğuşlar, âni yitişler,
Hızlı başlangıçlar, dertli bitişler,
Yaslı demler, mutlu sonlar nerede?

Şimdi her şey donuk, bütün renkler mat
Tadım, tuzum kaçtı, kalmadı rahat!
Zaman akıp gider Müdür'üm heyhat
Eski heyecanlar, anlar nerede?
O günler nerede, dünler nerede? ! ..

27.11.2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Düştü

Aşka giden yollar kapandı tũmden;
Kaya düştü, çamur düştü, çiğ düştü!
Derinlere dalıp gitmek işterdim;
Ne yazık ki göllerimiz sığ düştü! ..

04.09.2010
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Eksen

Gönlümün başına çöktü bir darlık
Hayatım bir garip eksene girdi.
Bu eksen içinde tükendi varlık
Gidişat topyekün noxsana girdi!

Kalmadı yârenim, yardım edenim
Yok oldu amacım, sevgim, nedenim.
Genç ruhum yıprandı, çöktü bedenim,
Yaş sanki büsbütün seksene girdi!

Hayat, çalımını bana bol attı
Önce sağ gösterdi sonra sol attı
Hep ofsayta düştüm, rakip gol attı
Çekti son şutunu, doksana girdi!

Hikmetî'yim, demler çoktan geçildi
Hesap-kitap orta yere saçıldı.
Bahtıma bin türlü kapı açıldı;
Bizimki yer ile yeksana girdi! ..

21.12.2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Elma Ağacı

Yamaçta bekleyen elma ağacı
Senin de dalların bükülür elbet
Bilirim, yalnızlık ne kadar acı
Yine de çaresiz, çekilir elbet.

Pek ufaksın daha, meyven yok henüz
Dalların kısacık, gövden ince, düz
Başın çiçek açmış, hele gelsin güz
Yaprağın sararıp dökülür elbet.

Dilekle takarlar dalına ipi
Yuvanda kuş bekler, kovukta kirpi.
Çevrende koparken fırtına, tipi
Umarsız haline bakılır elbet.

Çok piknik yapılır geniş gölgende
Benzerin bulunmaz, teksin bölgende
Oksijen verdiğin güzel ülkende
Kolların kırılır, yakılır elbet.

Gövden yara bere, her yanın yama
Düşersin tasaya, düşersin gama
Zamanla pabucun atılır dama
Yanına genç fidan dikilir elbet.

Dertlerin budakta sanki bir çıban
Bilinmez değer, görünmez çaban
Yağmurlu bir günde, garip bir çoban
Usluca yanına sokulur elbet...

Yıllar tükendikçe çoğalır yükün
Rahatlamak için yükünü dökün
Yıpranmış, kurumuş, o yorgun kökün
Sonunda yerinden sökülür elbet.

15.04.2006

Hikmet Nazlı

Es Geçemedim Seni

Es geçemedim seni
Vurulduğum kaldım öyle
Saplandım ki hiç sorma.
Takıntım oldun önce
Saplantım oldun sonra.
Kurtulmaya niyet edişlerim var
Unutmaya yeltenişlerim
Ve seni vazgeçilmeye lââyık görmeyen asla
Kahrolası yürek var.
Aklım da gitti inan
Takıldım kaldım öyle.

Yaşamaya devam etmek isterdim
Kendimce, özgür.
Sıradan olsaydın ya,
Yalan oluverseydin.
Geçip, kaçıp aradan
Uçup gidiverseydin.
Sende kaldım inan ki
Ayrılmadım oradan
Gidemedim bir türlü.
Çakıldım kaldım öyle.

Eğer aşk buysa; eyvah!
Yandı müfreze gözlüm!
Çırpınmak, telaş, korku,
Kıskançlık, panik, özlem...
Ve kaldım tek başıma
Çöküntü ortasında
Yorulduğum kaldım öyle.

Aşk denen şey, galiba;
Soyut içinde somut
Ve beynimde bir komut;
"Unut n'olursun unut! "
Es geçemedim seni
Vurulduğum kaldım öyle.
Nedense yüreğimde
Kahrolası bir umut.

18.11.2015
Bilkent

Hikmet Nazlı

Esat Anık'a

HİKMETÎ:

Elbette herkesten vardır bir farkı
Şairin gözü pek, bağı yanıktır.
Çok saygın ve özel bir şair var ki;
Ö gönüller eri Esat Anık'tır...

2009

ESADÎ:

Gün olur, gün geçer şarkılı, sazlı
Cümleler kurarız hep yürek bazlı.
Çok yazan oldu da her ne hikmetse?
Mest ettin beni sen Ey Hikmet Nazlı.

25.03.2010

Hikmet Nazlı

Etemî Usta İle Karşılaşma - Atışma

Hikmetî:

Aşktan, meşkten yana kalmadı sefâ
Kervânım dellendi, yolum dellendi!
"Yeter" dedi "yeter çektiğim cefâ"
Bülbülüm dellendi, gülüm dellendi!

Etemî:

Mecnun'ca aradım Leyli yanımı,
Güneşim dellendi çölüm dellendi
Kerem oldum alev sardı canımı;
Ateşim dellendi külüm dellendi...

Hikmetî:

Ey üstadım, sözün öze denk geldi
Bu yüzden ruhuma bir ahenk geldi.
Can özüme ışık geldi, renk geldi,
Beyazım dellendi, alım dellendi!

Etemî:

Felek engel koydu yarla ahtıma,
Ağyarlar sığar mı gönül tahtıma.
Bülbül dedim, baykuş çıktı bahtıma;
Yaprağım dellendi dalım dellendi...

Hikmetî:

Pay aldım aşk adlı salkım saçaktan,
Has sevda peşine düştüm gerçekten
Arım, öz umdu hep yanlışı çiçekten
Kovanım dellendi, balım dellendi!

Etemî:

Can dediğim canlar vefâsız çıktı,
Riyakâr dostlarım ciğerim yaktı,
Yar da son nefeste yalnız bıraktı;
Kefenim dellendi salım dellendi...

Hikmetî:

Sevda biliminde yeni buluş yok
Sadâkat ilminde bir var oluş yok.
Baktım, kahrolmaktan hiç kurtuluş yok
Durumum dellendi, halım dellendi!

Etemî:

İki laf söyledim derviş bildiler,
Sükut ettim bana ölü dediler,

Karıncalar bedenimi yediler;
Libasım dellendi çulum dellendi...

Hikmetî:
Gönlüm soğuk girdi, aevli çıktı,
Çıraklık dersinden ödevli çıktı.
Uğruna yandıgım hep evli çıktı,
Bekârım dellendi, dulum dellendi!

Etemî:
Ah dedim dertliye kattılar beni,
Hazanda kenara attılar beni,
Çıkar, menfaata sattılar beni;
Cüzdanım dellendi pulum dellendi...

Hikmetî:
Yandı, telef oldu koyunum, koçum,
Ak renge özendi kapkara saçım,
Hakem kalleş çıktı, katloldu maçım,
Ofsaytım dellendi, golüm dellendi!

Etemî:
Marifet haldeki sırra ermeye,
Hiçlik makamını var da görmeye
Utandım arsıza dersin vermeye,
Nikabım dellendi tülüm dellendi...

Hikmetî:
Ustam, hep çamurda bıraktım dünü
Sırra ermek için tükettim günü
Saıncılı yol tuttum, ararken yönü
Sağ yanım dellendi, solum dellendi!

Etemî:
.Çırpındım yıllarca nefis kementinde,
Kurtuluşu buldum Hâk-k Rahmetinde,
Pınarlarım taşı durmaz bentinde;
Göz yaşım dellendi selim dellendi...

Hikmetî:
Tek idi, doğurdu dert ikizledi
Koşturdum, uzaktan yar dikizledi.
Yol kayaçlı çıktı, at tökezledi
Nalbantım dellendi, nalım dellendi!

Etemî:

Yapıştı canıma kör umacılar,
Bu yüzden bitmedi bende sancılar,
Gönül kıyısına vurdu acılar;
Sarayım dellendi yalım dellendi...

Hikmetî:

Tapşırsam, üstadım; " ayak var" derler,
Hikmetî, daha çok uyak var derler,
Korkarım kaçana dayak var derler,
Gidişim dellendi, kalım dellendi!

Etemî:

Etem-i son günler kaleme küstü,
Yalaka dostlarla selamı kesti,
Vatan toprağında hain yel esti
Dağ ovam dellendi, belim dellendi...

26.04.2015

Hikmet Nazlı

Evler

Hep oldum olası etkiler beni
İçine yalnızlık ekleyen evler.
Kimsesiz, başıboş, sanki yepyeni
Sırtına tarihi yükleyen evler...

Sorgular hayata bakış açımı
Çok tuhaf bir duygu kaplar içimi
Renk renk, birbirinden farklı biçimi
Bağrında anılar saklayan evler...

Eskiden güzelmiş, yokmuş emsâli
Avlusu genişmiş, şenlik timsâli
Şimdi ele muhtaç hasta misâli
Artık çaresizlik kökleyen evler...

Belli ki yapılmış epey oturum
İşlevi son bulmuş, bitmiş götürüm.
Bir zaman sağlamken, şimdi kötürüm
Kenarda, köşede tekleyen evler...

Çok şahsiyet görmüş ve yalnız kalmış
Yıpranmış, yorulmuş, kendini salmış
Bu yalan dünyadan nasibi almış
Sessizce yıkımı bekleyen evler...

08.06.2006

Hikmet Nazlı

Ezelden

Güz vakti gelince, yıllardan beri
Dökülürüz, farkımız yok gazelden
Çok dolandım, gezdim ileri, geri
Ben beni arayıp durdum ezelden...

Bir yandan çok şanslı, bir yandan bahtsız
Padişahım güya, kavuksuz, tahtsız
Bazen firariyim, bazen rahatsız
Ben beni arayıp durdum ezelden...

Kendimi pazara çıkıp sermeden
Ve de hiç bir gönlü sevip, sarmadan
Hatalıyım belki, bana sormadan
Ben beni arayıp durdum ezelden...

26.10.2005

Hikmet Nazlı

Farkında mısın?

Riyâdan nasipsiz, yalandan uzak,
Başka öz var sende, farkında mısın?
Duyguyu titreten, gönlü coşturan
Tatlı söz var sende, farkında mısın?

Aşkın mescidinde namaz kıldırın,
Denizden çıkarıp göle daldırın,
Darbe vuran, yakıp, yıkıp saldıran
Bir çift göz var sende, farkında mısın?

Bu bakış ve yakış beni kahreden,
Bu muazzam nakış sevdama neden
Bilmem vurgun denen, bilmem aşk denen
Bir tür giz var sende, farkında mısın?

Bilirim, kalbinde yerim boş değil,
Şart olsun, başkası senden hoş değil,
Yaslı hazan değil, kara kış değil
Bahar, yaz var sende, farkında mısın?

Ez beni, adam et, şuuru acıt,
Yalan yok, bencillik bünyemde mevcut.
Sevgilim, sâyende olduk tek vücut
Ben yok, biz var sende, farkında mısın?

19.02.2010

Hikmet Nazlı

Festival Oldun

Adına aşk denen sanat namına
On kez kullanılmış pis tuval oldun.
Başardın nihâyet düştün dillere
Her gece kutlanan festival oldun...

16.06.2008
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Gardaş

Gerçek adam bilip, yakın dediğin,
Düşmüşe uzaktan bakıyor gardaş.
Sözüne güvenip, dost bellediğin,
Sirtına hançeri takıyor gardaş...

Birileri gelip başa geçiyor,
Çark dönüyor, millet dişe geçiyor
Vallah devir-devran boşa geçiyor,
Zaman su misâli akıyor gardaş...

Zulüm, darbe vurdu bu çağımıza
Birikiyor dertler kucağımıza.
İşsizlik, yolsuzluk, ocağımıza
İncir ağacını dikiyor gardaş...

Sanki bizim bütün günahlar, suçlar
Yurdumuzda iyi gitmez iş-güçler.
Bizi çekemeyen bazı dış güçler,
Tekere çomağı sokuyor gardaş...

Dayıyız, kuzeniz, aşığız, eşiz,
Kürdüyle, Türküyle kökten kardeşiz.
Ayrımcılar bizi bölerek siz-biz,
Nifak tohumunu ekiyor gardaş...

Kimisi Avrupa birliği bekler,
Çeker uçuruma bizi itekler.
Dört işlem bilmeyen soysuz köpekler,
Vatani bölmeye kalkıyor gardaş...

Birileri olmaz yollar deniyor,
Sözde soykırımı kabulleniyor,
Kıbrıs'ı topyekün ruma veriyor,
Bu işlerin cılkı çıkıyor gardaş...

Bıktırdılar artık halkı, yurttaşı
Her türlü çileyi taşı ha taşı
Gün gelir çatlar bak bu sabır taşı,
Bu millet dişini sıkıyor gardaş...

Hikmet der; gidişat umut saçmıyor,
Verilen tavizler gözden kaçmıyor.
Yurdumun üstünde güneş açmıyor,
Sürekli şimşekler çakıyor gardaş...

Ankara / 25.09.2009

Hikmet Nazlı

Geçen Ömür

Aklımıza hançer olan her şeye
Boşvere boşvere geçti bu ömür
Saklımıza biçer olan her şeye
Boşvere Boşvere Geçti Bu ömür...

Gönlümüzde yaşayıp da gidene
Arkamızdan riyâkarlık edene
Yıllar boyu zulüm gören bedene
Boşvere boşvere geçti bu ömür...

Yargısız çatılan bütün kaşlara
Başımıza inen tüm sert taşlara
Gözümüzden akan kanlı yaşlara
Boşvere boşvere geçti bu ömür...

Geçit vermez tüm engelli yollara
Dört bir yandan baskı yapan kollara
Sorgusuz, sualsiz giden yıllara
Boşvere boşvere geçti bu ömür...

07.05.2005

Hikmet Nazlı

Gel Gidelim Yârim Hasanoğlan'a

Ŗu İdris dağının eteklerinden
Gel gidelim yârim Hasanoğlan'a.
Ankara çayının yataklarından,
Sal gidelim yârim Hasanoğlan'a.

Özledim yurdumun petek balını,
Bahçedeki o zerdali dalını.
Eğer gönlün varsa gel bir yolunu
Bul gidelim yârim Hasanoğlan'a.

Gurbetten sılaya bel bağlayalım
Anamda bazlama var yağlayalım.
Ne efkâr güdelim ne ağlayalım
Gül gidelim yârim Hasanoğlan'a.

Tanı oraları, kalma arafta
Gör ki ne var ne yok bizim tarafta
İster üç gün, ister beş-altı hafta
Kal gidelim yârim Hasanoğlan'a.

Yeter biraz gömbe, bir semaver çay.
Gurbette lezzet yok, tat vermez her şey
Akşam soğuk olur, üstüne bir şey
Al gidelim yârim Hasanoğlan'a.

Hikmetî'yim, ozanıyım bu elin,
BađlanmıŖım sana, olmuşum delin.
Ömrüme eş, bizim diyara gelin
Ol gidelim yârim Hasanoğlan'a.

11.02.2016
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Geldim Ben

Ne olursun, sakın yanlış anlama
Sevincine eş olmaya geldim ben
Kaderini yapıştırıp alınma,
Gözlerinde yaş olmaya geldim ben...

Senin için dağı, taşı dolaşıp
En sonunda gâyesine ulaşım
Pak gönlüne ilelebet yerleşim
Demirinden baş olmaya geldim ben...

Eksinden uzakta, artılarında
Dolaşırken gönül yontularında
Benliğinin izbe kuytularında
Gerekirse leş olmaya geldim ben...

Hiç fark etmez bilmesen de adımı
Yeter ki bekletme, ver muradımı
Bu sofrada beğenirsen tadımı
Tabağında aş olmaya geldim ben...

Damarında kanın, yürekte sızın
Dilde muhabbetin, kucakta sazın
Dünyadan da göçüp gitsen ansızın
Mezarında taş olmaya geldim ben...

20.10.2005

Hikmet Nazlı

Gelirim

Şehla gözlüm, bir umut ver, peşinden
Müşkülli aşı aşı gelirim
Kuşku duyma, at derdini başından
Derman olur taşta taşta gelirim.

Senin için ardan ödün vererek,
Boz borana köz göğsümü gererek,
Geçmişimi göz önüne sererek,
Hayatımı deşe deşe gelirim.

Sendeki gam ciğerime dert olsun
Ver bir izin, gönlün bana yurt olsun
Kırıp dökmem, hiç incitmem, şart olsun
Bir işmar et paşa paşa gelirim.

İstemem ne darıl ne yanlış anla
Öz canımı tez canına eş anla
Sen ömrümü ölüm ile nişanla
Ben nikâha koşa koşa gelirim.

29.11.2012

Hikmet Nazlı

Gelsin

Her kişi bu yolda sert adım atmaz
Yüreği pak, alını ak olan gelsin.
Önemi yok, tutar veyahut tutmaz
Yeter ki hedefe ok olan gelsin...

Yolumuz dürütlük ve dostluk yolu
Atılım bir yönde, geç sağı solu
Heybesi barışla, sevgiyle dolu,
Gücü tam, inancı çok olan gelsin...

Biraz çabalayan elbet yol alır
Hani bir söz vardır "arayan bulur"
Duyun bu feryadı dostlar ne olur
Gönlü aç, gözleri tok olan gelsin...

Durduk yere cayıp, "vazgeçtim" deyip
Desteği yarıda bırakmak ayıp.
Hayattan okkalı bir tokat yeyip
Kendini kaybeden, şok olan gelsin...

Bir kenara koyup şahsi kârını
Topluca kurtarmak gerek yarını
Varlığın peşinde bütün varını
Yitirip yoklukta, yok olan gelsin...

21.12.2006

Hikmet Nazlı

Gidenin Şiiri

Her türlü haksızlık sardı dışımı
Öfkemi içime kustum da gittim.
Çok defa sabrettim, sıktım dışımı
Hiçbir şey demedim, sustum da gittim...

Aşk değil, ben oldum kalbe hükmeden
Sessizce uyardım, kırıp, dökmeden
Kasırga misâli yıkıp, sökmeden
İnceden inceye estim de gittim...

Resmen harap olmuş tek mil duygular
Her yerde çoğalmış yersiz kaygılar
Tükenmiş sevgiler, ölmüş saygılar
Dostla muhabbeti kestim de gittim...

Vuruldu, ölmedim dert karşısında
Ölçülü davrandım sert karşısında
Zorbalık püsküren fert karşısında
Kendimi zor tuttum, kastım da gittim...

Gamsız insan kadir, kıymet bilmiyor.
Yeni gelen, eski derdi silmiyor
Ne kadar çağırırsam yine gelmiyor
Dermana darıldım, küstüm de gittim...

Sevda biliminde yeni buluş yok
Sadâkat ilminde bir var oluş yok.
Baktım, kahrolmaktan hiç kurtuluş yok
Vefâyı top yekûn astım da gittim...

Bilmedim mi değerini her anın?
Esiri mi oldum boş bir rüyanın?
Şöyle düşündüm de; fânî dünyanın
Boş yere üstüne bastım da gittim...

05.12.2006

Hikmet Nazlı

Gidiyor!

Sürekli gidilen garip bir yer var
Çoluk çocuk, bütün ekip gidiyor
Kimine sonunda bir kariyer var
Kimi biçmeden ekip gidiyor...

Adı okul konmuş, büyük bir yapı
Haftanın beş günü açıktır kapı
Su bulup yutana, şifadır hapi
Bulamayan hasta çıkıp gidiyor...

Sınıfta ders verir her gün hocalar
Ara sıra mola olur, zil çalar
Gençlik denen gece gündüz bocalar
Nesil taştan taşa sekip gidiyor...

Gidiyoruz amma, boşuna gardaş
Neresi medeni, neresi çağdaş
Belki de buluruz birkaç arkadaş
Onlar da bir zaman çekip gidiyor...

Torpili, yanlış, hilesi bitmez
Azarı tükenmez, sillesi bitmez
Sıkıntısı, derdi, çilesi bitmez
İnsanın ömründen söküp gidiyor...

Kimisi sınıfta kalır üç-dört kez
Sorsan, onun için bir şey fark etmez
Bu düzen sürekli böyle çark etmez
Birileri, çomak sokup gidiyor...

Laflım yok doğruya, dürüste, merde
İlaçsa yaraya, dermansa derde
Fakat bu eğitim sistemi nerde? !
Mezun olan rozet takıp gidiyor...

Bazısına ilim değil, top gerek
Biraz rak, biraz rep, biraz pop gerek
Artık bu düzene bir "stop" gerek
Başa gelen herkes bakıp gidiyor...

Eğitim-Öğretim tam bir yaygara
Dikiş tutmaz artık, kapanmaz yara
Küçük veletler bile sigara
Tiryakisi olmuş, yakıp gidiyor...

22.04.2005

Hikmet Nazlı

Gitmek

Bir gün apansızın çekip gidince
Her işim, hevesim yarım kalacak
Şu fâni hayata vedâ edince
Dertlerim yanıma kârım kalacak.

Çok kırdığım olmuş, döktüğüm olmuş
Belki olur olmaz laf edecekler
Kaderin elinden çektiğim olmuş
Sırları meydana saf edecekler.

Kimi haklı bulup kaygılarımı
Kimi hayatımı eleştirecek
Ne mutlu ki bana, duygularımı
Şiirler yarına ulaştıracak.

Sana avareydim, ona ozandım
Zâlim de değildim oysa âlim de
Çok yürek tanıdım, çok kalp kazandım
Sessizce yaşadım kendi hâlimde.

Neyim var arkamda bırakacağım
Birkaç eski çizim, birazcık dize
Dillerde, kalplerde birikeceğim
Özlem duyacağım dostlarım size...

Kalemler sırdaşım farz ediyorum
Hasret can yoldaşım, dert arkadaşım
Eyvallah düşmanlar, ben gidiyorum
Elvedâ has dostum, mert arkadaşım.

09.12.2012

Hikmet Nazlı

Gittiler

Engelci insanlar çıktı önüme
En keskin taşları dizip gittiler
Hızımı kestiler, tıkandım ama
Sanmayın büsbütün ezip gittiler...

Hepsi de âcizdi, hepsi korkaktı
Hepsi de gönlüme tasa bıraktı
Menzilim yeşillik, yolum kuraktı
Çevremde ateşle gezip gittiler...

Onlardı daima şevkimi kıran,
Onlardı önüme tuzaklar kuran.
Hiç parçalanmadan içimde duran
Sabır kayasını sezip gittiler...

Şaşırp kaldılar böyle azime
Bulaşamadılar temiz mâzime
İnsanlık denilen hür arâzime
Güyâ mezarımı kazıp gittiler...

Bıraktılar çok kez beni hiddette
Aradılar başarıyı şiddette
Sağlam düzenimi kısa müddette
Kırıp dağıttılar, bozup gittiler...

İyi niyetimi yok edip tümünden
Çaldılar etimden ve de sütümden
İntikam aldılar hürriyetimden
Alnıma "mahkûmdur" yazıp gittiler...

Baştan sona geçirdiler hortumdan,
Ne var ne yok, topladılar altımdan.
Hainler, kallesçe kaç kez sırtımdan
Vurdular, vurdular, tozup gittiler...

2007

Hikmet Nazlı

Gönül

Bir zaman listenin en başındaydı
Sonra üstten düştü, alt oldu gönül.
Sadâkatsizlikten, vefâsızlıktan
Yıkıldı sürekli alt oldu gönül!

Bazen sevgiye aç bazen tok oldu
Bazen darmadağın bazen yok oldu.
Yeni baştan doğdu, temiz-pak oldu,
Çok defa saf kaldı, salt oldu gönül.

Hep çaba sarf etti, hep zahmet gördü
Zirveye tırmandı, rekâbet gördü.
Çok vizyonda kaldı, çok rağbet gördü,
Şimdi rafa kalktı, kült oldu gönül.

Bu gönül şarkıydı, güldü, idildi
Kadir bilenlere yüksek ödüldü.
Değer bilmezlere takdim edildi
Ellerde dolaşan şilt oldu gönül.

Ehildi, etkindi sanat yönünde
Yetkili "müdür"dü aşkın yanında
Emekli edildi ve en sonunda
Bir işe yaramaz halt oldu gönül! ..

29.06.1014

Hikmet Nazlı

Gönül Dili

Bunca yıl beraber yaşadım, gezdim
Gönlümün dilinden anlayamadım.
Artık çok yorulduğum, usandım, bezedim,
Gönlümün dilinden anlayamadım.

Oradan oraya sürüklese de
Arada sırada bir teklese de
Sürekli sırtıma dert yüklese de
Gönlümün dilinden anlayamadım.

Yağmur damlası mı, yağmur seli mi?
Kasırğa mı, yoksa bahar yeli mi?
Bilmem akıllı mı, bilmem deli mi?
Gönlümün dilinden anlayamadım...

17.11.2005

Hikmet Nazlı

Gönülle Muhabbet

Ey değerli gönlüm, aşka düşünce;
Başımıza gelen nedir diyorduk!
Beklemezdik asla, biraz pişince,
Yedir çiğ sevdayı, yedir diyorduk!

Sendendir zararım, sendendir aslım,
Hüzün, içimizde hep islim islim.
Can özümüz, gündüz güneşe teslim,
Gece yoldaşımız bedir diyorduk.

Bir yar gelip sana ilgi gösterse,
Yüz vermezdik, istediği astarsa.
Ceylan derisinden koltuk isterse;
Bize yeter kuru sedir diyorduk.

Aşktan arda kalan bir avuç sudur,
Yâre verdiğimiz izahat şudur;
"Elimizden gelen yalnızca budur"
"Bak bizim adımız Hıdır" diyorduk.

Doldu, muhabbeti pişirme vakti.
"Çok yaşa" diyorduk hapşırma vakti.
Şiir sona geldi, tapşırma vakti;
"Hikmetî" diyorduk, "Müdür" diyorduk...

24.04.2015
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Görenlerden Ol

Sağlam duygularla doldur gönlünü
Sevginin yoluna serenlerden ol.
Hep boş uğraşlara verme ömrünü
Faydalı işe yön verenlerden ol.

Ömür elbet geçmez daim sefâli,
Kul bir gün huzurlu, bir gün cefâli
Sen onurlu yaşa, hep kal vefâli,
Düşmüşe hal hatır soranlardan ol.

Aldırma, üstünde kopsa fırtına
Zulmü al da fırlat ayak altına
Sevgi ipliğiyle mazlum sırtına
Şefkat yeleşini örenlerden ol.

Yokluk anlaşılmaz gelmeden başa
İnsan, bu dünyada yaşamaz boşa.
Yaz gününden hisset, hazırlan kışa
Kış gününde yaza varanlardan ol.

İbret al dünyanın şu yapısından
Kime pay düşmüş ki bak tapusundan.
Temiz ruhla girip Hak kapısından
Rahmetin sırrına erenlerden ol.

Zül değil, gül ol da gir desteliğe
Düşme sevda denen zor hastalığa.
Hikmet, geç toyluğu var ustalığa,
Aşk, kul dışında görenlerden ol...

25.09.2009

Hikmet Nazlı

Güvenme

Bu zamanda kimseye sır verilmez
Eşe, dosta, ele, güne güvenme.
Her yüksek uçana, adam denilmez
Makama, şöhrete, üne güvenme...

Yazılmış kaderi silemeyiz ki
Gidersek, bir daha gelemeyiz ki
Ne zaman ne olur bilemeyiz ki
Bugüne, yarına, düne güvenme...

Çok veren gönlünden bir gün bıkılır
İşi biten dostlar senden sıkılır
Sırtını verdiğin duvar yıkılır
Arkaya güvenme, öne güvenme...

Gün gelir, etrafta hiç kimse kalmaz
Çaresizlik seni hapseder, salmaz.
Çevrende her insan akıllı olmaz,
Deliye, aptala, böne güvenme...

Yüz verirsin, hemen sırtına gelir
Kimisi pılına pırtına gelir
Bazen arkasından fırtına gelir
Sıcak rüzgarlara, föne güvenme...

Giderken önüne takoz koyarlar
İsmine, cismine hep toz koyarlar
Malına, mülküne çok göz koyarlar
Rol yapan, sahtekâr jöne güvenme...

19.09.2005

Hikmet Nazlı

Harcadım

Aşk uğruna emeklerim zay oldu
Tecrübemi, öğretimi harcadım!
Çabam yâri mutlu etmek içindi
Boşuna mı gayretimi harcadım? !

Örnek oldu; ömrü tezden aşırmam,
İbret oldu; hep sabrımı taşırmam.
Artık olup bitenlere şaşımam
Çok önceden hayretimi harcadım!

Boşa yordum sanat için gözümü,
Yeke verdim sohbetimi, sözümü.
Öz türkümü, can özümü, sazımı,
Şiirimi, hoyratımı harcadım!

Gâfil daldım şer dolmuş alana,
Direnmeden teslim oldum yalana,
Hikmetî'yim yenik düştüm talana;
Bu dünyamı, ahretimi harcadım! ..

24.07.2013

Hikmet Nazlı

Hasanoğlan Halay Destâni

Hasanoğlan erkek halayına atfen yazılmıştır.

Koçyiğitler şu meydana çıkınca
Tutuşsun parmaklar, halay kurulsun.
Halay başı usul usul çekince,
Zurna iştahlansın, davul vurulsun!

Başı dik, özü pak erler dizilsin,
şen olsun yürekler, efkâr ezilsin.
Bacaklar işlesin, dizler süzölsün,
Üç ileri, üç geriye varılsın.

Ey yiğit, mendili coşkuyla salla,
Bel büküp destek al omuzla, kolla
Sağ bacağı savur, yere vur solla
Halayımız ilmek ilmek örülsün.

"Bugün Ayın Işığı"na bir dalın,
Bu arada "Köprüden Geçti Gelin".
Kol kola toplanıp ortaya gelin
Sonra meydan şu sözlerle yarılsın;

"Merdivenim kırkayak,
Kırkına vurdum dayak
Yar karşıdan çıkınca amman amman!
Ne el tutar ne ayak."

Nâra atıp girin eski düzene,
Yer vermeyin bu ahengi bozana.
Çabalayın, dikkat edin özene,
Bu civarda halay sizden sorulsun.

Diz çökmeyi unutmayın aniden,
Hep söyleyin, vazgeçmeyin mâniden.
Bak sırası geldi şimdi yeniden
Sussun davul, başlar başa verilsin;

"Kerpiç kerpiç üstüne,
Bu kerpicin aslı ne?
Kızlar saray yaptırmış amman amman!
Gül memenin üstüne"

"Pınarları çeşmeli
Zilli kömüş koşmalı
Hep kostaklar gidiyor amman amman!
Kiminle konuşmalı."

Asaleti toya damgalayınız,
Helva yapımını simgeleyiniz,
Halkayı büyütüp dengeleyiniz,
Meydan genişlesin, kollar gerilsin.

Öyle kenetlenip takılı kalın
Bir sağa bir sola çekili kalın.
Olduğunuz yerde çakılı kalın
Ağırdan yaylanın, omuz kırılınsın.

Davuldan hız alıp birden kopturun!
Topukları yere sağlam öptürün.
Coşup kendinizi yele kaptırın
Sonra ağır ağır coşku durulsun.

Durulunca bırakmayın yorulup,
Devam edin içe doğru burulup,
Yavaş yavaş orta yere dürülüp
Halay başı çevrelensin, sarılınsın.

Hepiniz dik durun bir bıçak gibi
An gelsin açılın bir çiçek gibi
Hakkını tam verin bir koçak gibi
Hasanoğlan yansın, meydan yorulsun.

Öyle hızlanın ki kaçarcasına
Meşhur helvamızı açarcasına.
Sanki kendinizden geçercesine
Yürekler verilsin, emek verilsin.

Biter, bırakınca halayın başı.
Haberdar et eşi, dostu, gardaşı
Gel bu geleneği yarına taşı;
Nesilden nesile sürsün, sürülsün.

Böylesi kültürel olayımızı
Yaşatmak kapsıyor alayımızı.
"Müdür" Hasanoğlan halayımızı
Destana çevirdi, yazdı görülsün.

Nisan 2015
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Hasanoğlan Marşı

Çirkeften, nankörden, hasetten değil
Garip bülbülünden sor bizim eli
Yiyici tayfadan, fesattan değil
Solmamış gülünden sor bizim eli.

Dön gurbet ellerden cennet bağına,
Bala, bazlamaya, tereyağına.
Çık Eski Yayla'dan İdris Dağı'na
Sağından solundan sor bizim eli.

Enstitünün ilme ışık yaktığı,
Ferdin fert yüzüne dostça baktığı,
Koca Veysel'imın aşkla diktiği
Kirazın dalından sor bizim eli.

Amfi tiyatroda mâziyi dinle
Dinle, yürekteki sızıyı dinle
Gel Darderesi'nden Yazı'yı dinle
Kavağın yelinden sor bizim eli.

Kırkızlar tepesi çiğdem kokunca
Elmalıkta dallar gazel dökünce
Aşağı Pınar'dan Çal'a çıkınca
O taşlı yolundan sor bizim eli.

Duy Tokluoğlu'ndan gelen sâlâyı,
Gidenlere yas tut, gör musallayı.
Düğünde, dernekte döndür halayı
Tut dostun kolundan, sor bizim eli.

Şu gözleme kokan sacın, sobanın,
Yüz yıllık kağınının, eski sabanın,
Dert çeken atanın, koca ebenin,
Dedenin dilinden sor bizim eli.

Hasandede, Göcen, Avdan, Mamadı
Sor, nereden gelir bu köyün adı?
Damağında kalsın gömbenin tadı
Yağından, balından sor bizim eli.

Var nazla niyazla Çetderesi'ne
Gir Amin Yeri'nde dost arasına.
Karış ocakların o karasına
İsinden, külünden sor bizim eli.

Kızılkaş tepesi, Güneşi saklar
Dolambaçlı raylar, treni bekler
Şu Gelin Kayası, ovayı yoklar
Şirtından, belinden sor bizim eli.

İn Havuzbaşı'ndan pazara doğru,
Seyret bir çevreyi, nazara doğru,

Kantarın yanından mezara doğru
Yol tutan salından sor bizim eli.

Dolan meydanlardan gir kenarlara
Sor koca amlara, sor ınarlara
Hikmeti, sırrını ver pınarlara
Suyundan, selinden sor bizim eli.

04.04.2013
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Hasret Güzeldir Balım

Hasret güzeldir balım
Gayretsiz iklimler zorlar gibi insanı
Gerçekleşmez ha deyince kavuşmak
Olmaz hani
İsteyince bir dilek.
Beklemektir tatlı kılan kavuşmayı ansızın.
Biriktirmek merakları,
Sabır da var, sebat da var içinde.
Göremezsün arkasını önünü
Zamansızsın,
Hazırlıksız, haberdar.

Ama hasret güzeldir balım
Kıymetini bilenedir ayrılık
Ayrı yerde, yurttta, işte, sevinçte
Kalabilmek meseledir istemsiz.
Ayrı yerde,
Memlekette, kıslada
Alabilmek ortak hayat tadını,
Anabilmek uzaktayken adını;
Sevdiğinin,
Göz nurunun,
Dostunun..

Hasret güzeldir balım
Değerini bilmelisin geçmişin
Unutmamak, sahip çıkmak, özlemek.
Çetrefilli hisler çıldırtmalı insanı
Olgunlaşmak , yoğunlaşmak,
Anlaşmak.
Uzlaştırır vuslat yolu gözlemek.

Ve hasret güzeldir balım
Gönlün kalır inceden
Takılır aklına anılardan bir görüntü
Bir umut, bir avuntu,
Dengesini bilenedir özlemek.
Sarsıcıdır, Dokunmaz mı?
Dokunur;
Çok sevdiğin bir çift gözün rengini
Ta uzaktan, çok uzaktan izlemek

21.04.2018

Hikmet Nazlı

Hayal

Hayâl var; sıkıntı çıkarır ruha
Hayâl var; canıma can katar gider.
İter karanlığa, çeker feraha
Hayâl var; mutlu bir an katar gider.

Hayâl var; sıralı hep dizi dizi
Tutar, sevgiliye götürür bizi
Bazen ters köşeye yatırır sizi
Kalbe efkârlı bir yan katar gider.

Hayâl var; çabalar, çalışır durur
Gerçeğe dönüşür, hedefi vurur
Hayâl var yeşerir, dalında kurur
İlkbahar çağına son katar gider!

Hayâl var; ölüme yâr olmamaktır
Tavsiyem; derine çok dalmamaktır.
Müdür, işin aslı geç kalmamaktır
Bir gün kervan kaçar, son katar gider!

11.11.2015

Hikmet Nazlı

Hayat Üzerine

Geldim, gördüm hayatı
Üstün körü yaklaşımlar var çokça
Yalan tek muhatabın.
Yüzeysel geçişler buralı gibi
Kaçışlar var detaylardan ekseri
İç açışlar hiç iç açıcı değil.
Bütün güzellikler ayak altında
Sevdalar, dostluklar yaralı gibi.

Her hayat ayrı bir diyardır önce
Herkes kendi yuvasında, yurdunda.
Esas memleketidir bence;
Her insana kendi yaşam süreci.
Zamanlar emanettir.
Kullanabildiğin kadarı kârdır
Sonra zordur ve dardır.
Dibi derttir, hasrettir
Ve hep bir umut vardır.

Geldim, gördüm iyice
Düşler var, kimsenin emrinde değil
Ve kimse kimsenin umrunda değil.
Bütün başlangıçlar ortasından kitabın
Demem o ki; özentisizdir hayat.
Yalan, yanlış şekillenir hitâbın.
Herkes oralı gibi amma
Kimse oralı değil.
İhanetler, kinler sıralı gibi
Ve yaralı gibi ömür; iyileşmeyen, kuytuda.

Okumadan dokumak var; bir salgın!
Gözler dalgın büsbütün, özler kırılğan, yılgın.
Kimse dert yakınmasın!
Şiirler okunmasın tamam
Ama kalpler sakınmasın yeter ki;
Sevgiyi taşımaktan,
Yaşamaktan,
Taşmaktan...
Aman ha! Yürekten sesleniyorum şimdi;
Hiç kimse dokunmasın!
Duygular ortada piç gibi kalsın
Hayat buysa; katlanılsın bir zahmet!

01.01.2016
Bilkent

Hikmet Nazlı

Hayata Bağlılık

Bir aldanıştır bazen
Hayata bağlı tutan
Yorgun benliğimizi.
Bir bakış;
Keskin, ince.
Bir yakarış;
Kendince.
Çevirir birden bizi
Hayata sırt dönmüşken.

Aşk arzusudur bazen
Hayata bağlı tutan
Kırgın kalplerimizi.
Bir yanış
Başlar önce.
Bir uyanış
Bu bence.
Baş gösterir apansız
Umutlar tam sönmüşken.

Bir sevgi sözü bazen
Hayata bağlı tutan
Dargın yaşayan bizi.
Hisli, sıcak bir cümle,
Samimi birkaç kelam
Umulmadık
Bir selam
İçten, gerçek bir hamle
Susamışken, yanmışken.

Ekmek kavgası bazen
Hayata bağlı tutan.
Ve tutturmak bir izi.
Var olma savaşı var
Sonra yâr olabilme
Ve sonra kalabilme
Yüreklerde yer bulup
Aşka yol alabilme,
Dostluğa,
Yârenliğe...
Dirençli duygularla
Ve sonra ölebilme
Allah'a inanmışken...

03.10.2015

Hikmet Nazlı

Hayatın Ettiği

Hayat bizi örseledi, bıraktı;
Bir müddet rotamız şaşırverdi.
"Bu ortada kalsın" dedi, bıraktı;
Ne hezimet ne de başarı verdi...

21.09.2010
Mamak

Hikmet Nazlı

Hayırlı Olsun

Lime lime kıydın, böldün, doğradın
Metresi, gramı hayırlı olsun
Benden başka her gönüle uğradın
Bak yaktın çıramı, hayırlı olsun...

Her şeyi tam tersi algıladın ya
İnfazımdan sonra yargıladın ya
Beni yaktığını vurguladın ya
Bu sevda dramı hayırlı olsun...

Nasıl başlamıştı, nasıl bitti bak
Çok makbule geçti inan bu kıyak
Vebâli boynuna, şimdi kına yak
Helâli, haramı hayırlı olsun...

Anladım, bu kalbin yalnız dışı var
Çok keskin pençesi, bir de dışı var
Kim bilir daha kaç bahtsız kişi var
Ben savdım sıramı, hayırlı olsun...

22.10.2005

Hikmet Nazlı

Hiç Sorma

Gönlüme aniden inen bir darbe
Aldım ki yıkmadı, sarstı hiç sorma
Sonra bilinçsizce âdi bir harbe
Daldım ki gereksiz hırsı hiç sorma...

15.04.2005

Hikmet Nazlı

Hikmet Yüce'ye

Naçizane yazarım, vazgeçmem ben heceden
Korkum yok puslu günden ve de ayaz geceden.
Erdemli bin bir huyu kimden örnek almalı;
Gönlü büyük, mert insan, örnek Hikmet Yüce'den.

21.06.2005

Hikmet Nazlı

Hikmetî'nin Ömrü

Bir ömür boyunca yazdı ve çizdi,
Gönlünün çilesi dolmadı gitti!
Aşk ile dolıştı, dert ile gezdi,
Yolu bir türlü düz olmadı gitti!

Meziyetli idi sağlam bileği,
Sevgiyle doluydu garip yüreği.
Bu hayata dair birçok dileği
O biçim yerini bulmadı gitti!

Bal umdu hep yanlış çiçeğe konu
Çok defa parladı, çok defa söndü.
Şaka değil, çok kez direktten döndü;
Uğraştı, bir türlü ölmedi gitti!

Her gün gamdan çıktı, efkâra daldı
Hayat sillesinden payını aldı.
Hikmetî'nin ömrü meçhulde kaldı
Kimse kıymetini bilmedi gitti!

25.04.2015
Keçiören

Hikmet Nazlı

Hoş Geldin

Sessiz akıp giden Şu ömrümdeki
En güzel, en tatlı bölüm hoş geldin
Tek mutluluğumsun sen gönlümdeki
Hoş geldin bir tanem, gülüm hoş geldin.

Hoş geldin kalbime muhteşem bağış,
Hoş geldin çölüme sağanak yağış,
Hoş geldin hayata yeniden doğuş,
Perişan mâziye ölüm, hoş geldin.

Ey benim sevdiğim, ey benim eşim,
Artık sana sevgi sunmaktır işim
Yüreğimi aşkla yakan ateşim,
Alevim, dumanım, külüm hoş geldin.

Hoş geldin içine şiirlerimin,
Hoş geldin başına şehirlerimin,
Hoş geldin üstüne zehirlerimin,
Hoş geldin şerbetim, balım hoş geldin.

Çok şükür sen varsın alın yazımda
Kanımda, canımda, yürek sızımda
Ezgi oldun, türkü oldun sazımda
Kalemim, mızrabım, telim hoş geldin,
Hoş geldin aydınlık yolum hoş geldin...

09.03.2009

Hikmet Nazlı

Hüzün Aşkla Dolu Geliveriyor

Yağmur yağmış;
Camda damlacıklar ele veriyor.
Aklım durgun,
Yalnız birkaç şey var gelip geçici.
Uyandım demin
Yorgun ve boşuk rüyaların ardından
Asfalt ıslak, gün taze.

Aklımda birkaç şey gelip geçici
Ve yine sen
Tek kalıcı, can alıcı, yine sen
Yadsınamaz, kaçınılmaz, gerçekçi
Hakkından gelmek mi?
Çok zor doğrusu.
Gözlerim boşluğa dalıveriyor.

Yağmur yağmış,
Asfalt ıslak, gün taze.
Nasıl geçer bugün ve en önemlisi;
Tek seferlik yaşantımın bir bütün halde
Sana saplantılı derin tutkusu.
Aklımda birkaç şey debelenirken
Ansızın, küstağça, sorgu-sualsiz;
Hüzün aşkla dolu geliveriyor.
Unutulmaz gözlerinin etkisi.

08.04.2018

Hikmet Nazlı

Hüzünlü Kentler

Sakin ha! yabana atma bu sözü
Vallahî, billahî peşindeyim ben
Yazı geç, görmedim baharı, güzü
Şu kutbun en azgın kışındayım ben...

Eriyip bitmedi bendeki tesir
Ne olur olmasın sonucu kısır
Yüreğim gözünde müebbet esir
Bedenen gözünün dışındayım ben...

Farkında değilsin, hep yanındayım
Her dakikandayım, her anındayım
İçtiğin sigara dumanındayım
Her öğün yediğin aşındayım ben...

Sanki aşılmayan yüce dağlarsın
Kalbi gündüz yakar, gece dağlarsın
Bazen bunalırsın, çöker ağlarsın
O anda gözünün yaşındayım ben...

Yoruldum, bu sevda etmez sirâyet
Pes etti düşünce, sustu dirâyet
Sen zâlim bir vali, gönlüm vilâyet
Hüzünlü kentlerin başındayım ben...

27.04.2006

Hikmet Nazlı

İbret Kalacak

Vazgeç artık ey yar, deli bağıma
Yetti zulmün taşlarını attığın.
Hiçbir şey değil de, bir tek ağrıma
Gitti şu yay kaşlarını çattığın...

Zorla girip yüreğimin kanına
Yakışmadı terk eylemek sanına
Meraklanma, elbet bir gün yanına
Kâr kalacak bataklara battığın...

Senin için muhtaç kaldım çullara
Telli turnan oldum daldım göllere
Anladım ki boşa düştüm çöllere
Kölen oldum kervanına kattığın...

Gün gelecek, o gözlerin dolacak
Vuslat hayâl, beden toprak olacak
Nice aşıklara ibret kalacak;
Hikmet'ini yarı yolda sattığın...

2010

Hikmet Nazlı

İftiracılar!

Artık yapılanlar çizmeyi aştı
Kendinize gelin, iftiracılar!
Tükendim sonunda, bak sabrım taşı
Haddinizi bilin, iftiracılar!

Çabuk devriliyor diktiğim benim
Önüme gelmiyor ektiğim benim
Nedir elinizden çektiğim benim
Allah'ımdan bulun iftiracılar! ...

Çamur gecesinin kara sabahı
Aldınız bir ömür dolusu âhı
Durmuyun, söyleyin suçu, günâhı
Ne idi bu kulun, iftiracılar! ...

Acı kusarsınız, tatlı yeseniz
"Kemikti" dersiniz, etli yeseniz
Yaptıklarınızdan mutlu iseniz
Siz de yalnız kalın iftiracılar,
Benden beter olun, iftiracılar! ...

Eylül 2006

Hikmet Nazlı

İKilem

Geçmişı aramak, geçmişte kalmak;
İki ayrı duygu, iki ayrı dert.
Unutmak her şeyi ya da ders almak;
İki ayrı kaygı, iki ayrı şart.

06.06.2013

Hikmet Nazlı

İlan Ettiğim

Hep gelirim diye kandırdın beni
Gelmedin, vicdansız ilan ettiğim!
Sözde bir sevda var sandırdın beni
Sahtekâr, izansız ilan ettiğim!

Çıkar gelir diye yola baktığım,
Uğruna ömrümü verip yaktığım,
Ner'desin, adını soysuz taktığım,
Ey sütsüz, ey kansız ilan ettiğim!

Yetim kaldım aşık kullar içinde
Boğuldu gözlerim seller içinde
Senden bahsederken eller içinde
Ey yolsuz, erkânsız ilan ettiğim!

Beni kandırmaktan usancın yok mu?
İçinde en ufak bir sancın yok mu?
Senin Yaradan'a inancın yok mu?
Allah'sız, imansız ilan ettiğim!

Müdür'üm, unutmam konuşmamızı
Hatırlama, yok say tanışmamızı.
Artık bundan sonra kavuşmamızı
Dünyada imkânsız ilan ettiğim!

29.02.2016
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

İlhami Arslantaş'a

Gurbetin kahrını içten yaşamış;
Taşlamayı sağlam yazan İlhâmi
İnsanlıkta düzgün vasıf taşımış;
Bana rehber olan ozan İlhâmi...

2010

Hikmet Nazlı

İnan

Seni benimseyip, bütün milletin
Gözünden, gönlünden sakındım inan
Eğer olmasaydı yersiz zilletin
Sana senden daha yakındım inan...

Dört nala giderken aşk dolu dizgin
Biranda dikildin karşıma kızgın
Sen böyle yapmasan yemezdim bozgun
Durması imkânsız akındım inan...

Yazgımız bu aşkı yaktı, zehretti
Seni harap etti, beni mahvetti
Soğuk davranışın yıktı, kahretti
Ondan sert tavrımı takındım inan...

Neyse, doğruyu sen bilirsin artık
Bırak, tüm duygular delirsin artık
Ne ararsın, ne de gelirsın artık
Ama gerçek şu ki; hakkındım inan...

05.09.2006

Hikmet Nazlı

İnanç

İnancım var be dostum!
Güzel günlere dair,
Mutlu anlara dair
İnancım var inan ki.
Hasret hep var olsa da
Kavuşmak zor olsa da
Şu gözler yaş dolsa da
İnancım var be dostum,
Umutluyum inan ki!

Geleceğe yönelik karamsarlık yok olsun!
Özlemle kavrulmak güzel,
Ayrılmak da
Yanmak da
Ölmek de güzel sanki
Mutlulukla, umutla
Gitmek de güzel bir gün.
Beden yorgun, ten sürgün
Ama kalpler birlikte.
Aklım mutlulukta,
Gözüm dirlikte.
İnancım var inan ki.

Mutlu öleceğiz biz dostum!
Seversek yaşamayı,
Sevgiyi taşımayı;
Umutlu kalacağız,
Öyle yol alacağız.
Hayat böyle bitmeli!
Ve inan ki canım dostum,
Adam olan insana
Sırf inancı yetmeli.

25.12.2015

Hikmet Nazlı

İnat

Gurbet acı dediler
Ben de kaşık atmadım
Aşk kiracı dediler
Ondan kalbi satmadım...

Gezdim gönül bağıını
Aştım çile dağıını
Meşhur sevgi yağıını
Bir kerecik tatmadım...

Đert gitti, geri geldi
Ölmüştü, diri geldi
Yoruldu yeri geldi
Yan gelip de yatmadım...

Etrafım kuşatıldı
Acılar yaşatıldı
Kuruydum, yaş atıldı
Hayıra şer katmadım...

Hiç bitmeyen bir harptim
Ne düzdüm ne de sarptım
Bir buz dağıına çarptım
İnat ettim batmadım...

06.06.2006

Hikmet Nazlı

Kalecilik

Geçmiş gün, gönlümde bir gün filede
Bekçilik sevdası yer aldı gitti.
Senelerdir bekliyorum kalede,
Tecrübem birikti, yıl oldu gitti...

Ama ne tecrübe, dostlar dinleyin
Ya gülün, şaşırın ya da ağlayın.
Ne olur bir kez de bizi anlayın;
Kaleci günahkâr kul oldu gitti...

Bir şut çıkardılar, hızlı ışıktan
"Kesin gol" dediler, çeldim eşikten.
Beş dakika sonra yedim beşikten,
Takım bana küstü, el oldu gitti...

Çizgide bekledim, bel altı oldu,
Açıldım olmadı, penaltı oldu,
Onuncu dakkada gol altı oldu,
Yediden sonra gol sel oldu gitti...

Kademe felâket, diziliş yamuk,
Centilmenlik sıfır, darbeler tomruk,
Defansta patladı bizim çift yumruk,
Takım hep döküldü, tel oldu gitti...

Kapatalım derken artık "garajı"
Yanlış yere kurduk koca barajı
Sonra alamadık tabi virajı
Top çatala doğru yel oldu gitti...

Rakip, bir "pis burun" vurdu yürekten
Bizim kale önü farksız duraktan
Allah'a çok şükür, döndü direktten
Bu kez de dönen top gol oldu gitti...

Yan topa çıkmıştım, elim boş geldi,
Karardı gözlerim, saha loş geldi,
On birinci gol de geldi, hoş geldi
Deneyim, kariyer kül oldu gitti...

Tek ben de kusur yok, at suçu sen, at!
Takım oyunudur futbol bir sanat
Ne yazık ki çürük çıktı sol kanat,
Sağ kanat şutlara yol oldu gitti...

Bir zaman gelmişti, panterdi adım
Transferde tektim, bitti miadım
Sonradan attılar hep geri adım,
İsmim "ambar önü dal" oldu gitti...

Müdür gel, olmadan bacaktan, koldan
Vazgeç bu sevdadan, vazgeç bu yoldan

Zaten ne anlarsın toptan, futboldan
Aklın firar etti, del oldu gitti,
Hayatın bir garip hal oldu gitti...

16.07.2010

Hikmet Nazlı

Kanadım Kırık

Hayallerim sürgün, ruhum zindanda
Ciğerim sızlıyor, yüreğim buruk.
Vazgeç şu yargısız infazından da
Gelip gör halimi, kanadım kırık...

Öyle etkili ki vurduğun mühür,
Müebbet hükümlü benden daha hür
Yokluğun genzimde acı bir zehir
Gelip gör halimi, kanadım kırık...

Boşuna suç buldun garip maziye
Seninki si, ölüm yokken taziye
Baksana şu bağrımdaki gaziye
Gelip gör halimi, kanadım kırık...

Sensiz tütmez söner sevda ocağı
Viran olur gönlün her bir bucağı
Tam da ortasına vurdun nacağı
Gelip gör halimi, kanadım kırık...

Elini çabuk tut, Hikmet`in darda
Bir yanı ayazda, bir yanı harda
Tek şifalı sensin, çok merhem var da
Gelip gör halimi, kanadım kırık...

Aralık 2005

Hikmet Nazlı

Kasap

Bir kene misâli yapıştın bana
Sana vermediğim hesap kalmadı.
Kalbimi öyle bir parçaladın ki
Yerini tutacak kasap kalmadı...

27.05.2007
Cebeci

Hikmet Nazlı

Katil

Varolan her şeyim artık yoklarda
Tüm şiirlerimi senle bürürüm.
Hani gezmıştik ya şu sokaklarda
Şimdi tek başıma, yalnız yürürüm...

Sensizken tadı yok hiç buraların
Tek merhemi sensin bu yaraların
Üst üste yaktığım sigaraların
Dumanında bile seni görürüm...

Ayrılık ne âyet, ne de bir sûre
Bitsin bu hasrete verdiği süre
Şevda ocağında göz göre göre
Özlemlerle kavrulur, yanar dururum...

Mutluluk tahtından hazin inişim
Hayatımda yaptı büyük değişim.
Hem yağmurum oldun hem de güneşim
Önce ıslanırdım, sonra kururum...

Sevgiyi yıkacak güç sende değil
İntikam alacak oç sende değil
Her şeyi bıraktım, suç sende değil
Bu aşkı katleden katil; gururum...

24.11.2006

Hikmet Nazlı

Kaybettim

Yaşantım bir yerden bölündü, gitti
Dizgini kaybettim, atı kaybettim
Bir bir topladığım umutlar bitti,
Daha ölmeden hayatı kaybettim...

Kalplerde kendime yer kuramadım,
Karanlık gözümde fer kuramadım,
Gelmedi elime, per kuramadım,
Hayat oyununda kötü kaybettim...

Daha işlemeden bozuldu büyü
Sağlamken yıprattım, kestim örgüyü
Sessizce götürdü kurtlar sürüyü
Kanı, canı, eti, sütü kaybettim...

Kamçıldım durdum duygularımı
Sevdaya kaptırdım hep yularımı
Boşa hebâ ettim uykularımı
Aşk maçında tam üç seti kaybettim...

Büsbütün çevremi sardı bir loşluk
Ne aşk fayda verdi ne de sarhoşluk
Şimdi barınağım tamamen boşluk
Şanki yurdu, memleketi kaybettim...

Sürekli saatler işliyor geri
Çok lâzım bir gayret, bir alın teri
Aradım, taradım, deştim her yeri
Buldum derken bak Hikmet'i kaybettim...

18.06.2008

Hikmet Nazlı

Kendime

Anlamsız hayalden, düştün, rüyadan
Bak ne hâle geldin Hikmet uyan be!
Ne zevk aldın üç- beş günlük dünyadan
Acıya, kedere biraz dayan be! ...

Eksiktin her zaman, hiç tam olmadın
Maalesef dillerde hoş nam olmadın
Ne yazık, sonunda adam olmadın
Sendin hayatına vurup, kıyan be! ...

Duruşun yaralı, gidişin sakat
Koymadın kendinde bir tutam takat
Millete doğruyu gösterdin fakat
Sen oldun hep doğru yoldan cayan be! ...

Bir düzen, intizam belirlemedin
Çok kulvarda koşun, hiç terlemedin
Gerilerde kaldın, ilerlemedin
Sendin hep yerinde adım sayan be! ...

Çapulcu takımı yürüdü gitti
Çevreni ısırğan bürüdü gitti
Akıllı, parseli sürüdü gitti
Sen kaldın tarlada hıyar soyan be! ...

Azimden sakındın, faydadan kaçtın
Lezzet deryâsında susuzdun, açtın
Kendi kısmetini millete saçtın
Sen yedim zannettin, onlar doyan be! ...

Uyanma vaktidir, ne geç ne erken
Geçmişten al dersi, pişmanım derken
Sadece yıldızlar kayar sanırken,
Sendin sen, sessizce yitip, kayan be! ...

18.11.2006

Hikmet Nazlı

Koca Turnam

Koca turnam, Toroslar'dan dönerken
Boz dudaklı gül yârimi gördün mü?
Anlat hele, mor yazıya inerken
Yâri görüp ahvâlini sordun mu?

O diyarlar beni bilir kül renklim
Orda yaşar şu gönlüme has denklim.
Söyle tellim, süzülüşü ahenklim
O ellerde bir göl vardır, girdin mi?

Koca turnam, hasretliği bilirsin
Göç edersin, bilmem nerde kalırsın?
Dolanırsın, habersiz mi gelirsin?
Yar eline ulaştın mı, vardın mı?

Av olmadan, sarp dağları aşarak
Küme küme bulutları deşerek
Kanadından vurulursan koşarak
Yetiş turnam, yoksa yolda durdun mu?

Yol üstüyse o kapının eşiği
Varıp şöyle sabahın ilk ışığı
Boz dudaklı yâre, dertli aşığı
Hikmetî'nin selâmını verdin mi?

16.02.2016
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Konvoy

Sevinçler takside, dert otobüste,
Ömür konvoyumun başını çeker.
Kahır kamyonları hep peşim sıra
Sabır ocağımın taşını çeker...

Derman dolmuşunun patlak tekeri,
İlerlemez, kalır konvoydan geri.
Hiç arıza vermez hüzün tankeri,
Sürekli gözümün yaşını çeker...

Bilmem bu gidişin nedir faktörü?
Sitemdir konvoyun en baş aktörü.
Sevda yüklesem de, aşk traktörü
Dolusunu almaz, boşunu çeker...

Sık sık kaza olur, tekler bu katar
Aküler boşalır, sigorta atar,
Makinist seslenir "benden bu kadar"
Sonra da motorun fişini çeker...

İstiflemiş gamı, yüklemiş yası,
Tasalarla dolu tırın kasası,
Dolaşır gönlümde çöp arabası,
İçini bırakır, dışını çeker...

Sıkışmış trafik, beni bitirir,
Umutları iter, zulüm getirir.
Bu konvoy baharı, yazı götürür
Hikmet dört mevsimin kışını çeker...

23.03.2010

Hikmet Nazlı

Korkular Var

Korkular var
Aşka dair çekinceler karmaşası,
Dert maşası,
Ömür törpüsü.
Eritir benliği, deler sineyi.
Yaralayıp bırakıverir uluorta.

Korkular var
Dostluklara dair çekinceler tırmanışı,
Dil yanıışı,
Çıkar uyanışı.
Çürütür güzeli, eğer doğruyu.
Paralayıp çıkarıverir el içine.

Korkular var,
Ah o çatlak korkular
İkiyüzlü ve alçak.
Akla dair dengesiz yansımalar
Ve mantıksızlık silsilesi,
Peşi sıra kolaycılık pusulası
Yönlendirir gidişatı, solar umutlar.
Sıralayıp tüm düşleri, düşüncesizce ezer meydanda.

Korkular var
Adı zarar
Cesaret kırıcısı,
Esaret kurucusu.
Döver, söver, savar...
Acıtır acımasız,
Vurdumduymaz, kepaze.
Hayata dair köhnemişlik fırtınası
Yüz karası, buz karası.
Kaşla göz arası yitecek bak bir ömür.
Deli olma şimdi
Korkular var
Bir de sen varsın...

17.11.2015
Bilkent

Hikmet Nazlı

Kör Kuyu

Gün olur ya
Kendini hiç sayarsın.
Gün olur ya
Bütün yaşadıklarını
Suç sayarsın.
Gün olur hayatını yetim, öksüz, kimsesiz
Hatta piç sayarsın...
Garibansındır tüm şen şakraklıklar içinde.
Halbuki siyah beyaz curcunaların,
Yerli yersiz cıvıltıların, pırıltıların mimarisindir,
Cinliklerin mucidi,
Fark edilmeyen mutlulukların kaşifi...
Ama hep kör bir kuyudasındır
Çıkamazsın, çıkamaz...

14.04.2008

Hikmet Nazlı

Kurban

Danayı yıktılar, gözleri açık,
Kiblegâha doğru başı çevrildi.
Aniden kalkıştı, her ne olduysa! ?
Zıpladı, kasabın döşe devrildi...

Adam hastanelik, dana firarken,
Tuttular, dedenin kolu kırarken!
Gözler toplulukta "kasap" ararken
"Ben keserim" dedi biri sivrildi...

Aldı kör bıçağı, şöyle süzüldü,
Çaldı yanlış yerden, hayvan büzüldü,
Daha can vermeden, deri yüzüldü,
İşkembe patladı, kelle savruldu...

Ufacık danaya ortak tam yedi,
Ne "vekâlet" dedi ne "Allah" dedi!
Biri, pay etmeden ciğeri yedi,
Deriyi yürüten soldan kıvrıldı...

Çocuklar ortada, ellerde kanlar!
Birikmiş köşede mangal yakanlar
İbadet böyle mi oluyor canlar?
Can çıkmadan yanda etler kavruldu...

Kimi sote yiyor, kimi haşlama
Dedim şiir dursun, boş ver başlama
İlham çöktü başa, çıktı taşlama
Yürekte fıskıran sözler evrildi...

İbrahim'i bilmez, kara cehalet,
Kimisi söylenir "kan dökmek âdet"
Hikmetî'yim kalpte aşk-ı ibadet
Yanar iken söndü, küle çevrildi...

Ekim 2011

Hikmet Nazlı

Lekemsin

Kalleşçe katlettin sevda maçıını
Sürekli sövdüğüm hakemsin artık!
Çürüttün dışımı, yaktın içimi
Âlınımda kapkara lekemsin artık! ...

30.04.2008
Beşevler

Hikmet Nazlı

Mehmet Erkoçak'a

2 Nisan 2006 tarihinde kaybettiğimiz eniştemiz anısına...

Anlatılmaz öyle birkaç uyakta
Nisan ayı yasta, duygular kaçak
Bir çınar misâli dimdik ayakta
Vedâsız göç etti Mehmet Erkoçak...

03.04.2006

Hikmet Nazlı

Memleketim

Başkentin doğu kapısı
Gardaş benim memleketim.
Birlik, bütünlük yapısı
Gardaş benim memleketim.

Seymenlerin otağıdır,
Yiğitlerin yatağıdır,
İdris Dağı eteğidir,
Gardaş benim memleketim.

Bahar gelir filizlenir,
Yaz tozlanır, kış buzlanır,
Gurbetteyken çok özlenir
Gardaş benim memleketim.

Ağıt yakar yiten için
Öğüt verir tutan için
Şehit verir vatan için
Gardaş benim memleketim.

Adı vardır, tadı vardır
Şahsiyetli bir diyardır
Atalardan yadigârdır
Gardaş benim memleketim.

Hikmetî'yim, canım sağdır
Çilem bağban, ömrüm bağdır.
Hasanoğlan – Elmadağ'dır
Gardaş benim memleketim.

07.01.2017
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Memleketim, Başkentim

Yurdumun başkenti memleketimdir
Havası bir başka, suyu bir başka...
O benim geçmişten silüetimdir,
Tarihi bir başka, soyu bir başka...

Beynidir, şu büyük anadolunun
Yolcusudur çağdaşlaşma yolunun.
Üstünde yaşayan her bir kulunun
Edası bir başka, huyu bir başka...

Tarih şekillenir onun sesinde
Başkadır yasında ve neşesinde.
Şu uçsuz bucaksız her köşesinde,
Düğünü bir başka, toyu bir başka...

Çok memleket gördüm, tat alamadım
Burda doğdum, burda bitsin miadım
Baştan başa gezen hep adım adım
İlçesi bir başka, köyü bir başka...

Ankara, herkese örnek bir yöre
Dostu çoktur, kucak açmaz nanköre
Tüm iller içinde şahsıma göre,
Endamı bir başka, boyu bir başka...

05.06.2005

Hikmet Nazlı

Meraklanma

Sen sır vermesen de, senin sırrını
Sergileyen çıkar, hiç meraklanma! ...
Senin yaşantını kaderden önce
Kurgulayan çıkar, hiç meraklanma! ...

Kırarlar başarı çıkıntısını,
Deşerler ömrünün ayrıntısını,
Didik didik edip, kırıntısını
Sorgulayan çıkar, hiç meraklanma! ...

Tam ayar sağlasan, kursan bir düzen,
Bulunur mutlaka ayarı bozan.
Eksik olmaz seni bunaltan, üzen,
Burgulayan çıkar, hiç meraklanma! ...

Katkını, kârını ederler kayıp,
Yaptığın her işe, derler ki "ayıp"
Seni kalleşlerle bir tutuklayıp,
Yargılayan çıkar, hiç meraklanma! ...

Müdür'üm, bahtımı bürüdü küfler,
"Sütten ağzı yanan, yoğurdu üfler"
Zaman gelir, biri bizi tarifler,
Vurgulayan çıkar, hiç meraklanma! ...

21.09.2009

Hikmet Nazlı

Mezar Taşıma Dörtlük

Doğup yaşadığım fâni hayatta
Uslanmaz nefsimle yarıştım gittim.
En gerçek maddiyat; mâneviyatta.
Bak ben de toprağa karıştım gittim.

Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Meziyetim

Yaşıyorum dünyada, gönlüm zengin, ben fakir
Hayatta türlü türlü vaziyetim var benim.
Ne güzel ayrıcalık, Allah'ıma bin şükür;
Çizgiye şekil veren meziyetim var benim.

10.09.2015

Hikmet Nazlı

Muhterem

Bu hayat yolunda, dert kamyonuyla
Hep hüzün mü çekeceğim muhterem?
Duygularım öyle yoğunlaştı ki
Bir yol bulup akacağım muhterem!

Kök saldım yârsizken içtiğim yere,
Yeniden geldim hep geçtiğim yere.
Gece gündüz hasret biçtiğim yere
Hep vuslat mı ekeceğim muhterem! ?

Satmalı topunu boş insanların
Defterini dürmek lâzım dünlerin.
Ne zamana kadar giden günlerin
Arkasından bakacağım muhterem!

Müdür'üm, yazarım gelirse esin
Şiir, benim için en tatlı besin.
Kim ne derse deşin, kararım kesin;
Gemileri yakacağım muhterem! ..

06.04.2015
Kızılay

Hikmet Nazlı

Müberra

Bir şey desem şimdi, hemen kızarsın
Çenen düşük, dilin uzun Müberra
Nerde olay varsa, hemen sızarsın
Sanki radar bütün uzvun Müberra...

Gezmediğin ne köy ne kasaba var,
Borcun her bakkala, her kasaba var
Birazcık durakla, bir hesaba var
Atmosfere zarar tozun Müberra...

Her lafın yalandır, atar, sıkarsın
Haftada üç tane yuva yıkarsın.
Beş koca eskittin, güya bekârsın
Dolaşırsın, doymaz gözün Müberra...

Dedikodu senin ekmeğin, aşın
Ne var sanki sevgi olsa yoldaşın
Bak elliye gelmiş, dayanmış yaşın
Bir kere gülmemiş yüzün Müberra...

Sensin en bilgili, sensin pekâlâ
Yok bu semtte senden büyük ukalâ
Çocukları yollamazsın okula
Cahil kalır oğlun, kızın Müberra...

On yıl diyet yaptın hâlâ şişmansın
Konuya-komşuya hepten düşmansın
Şimdi ne günahkâr ne de pişmansın
Yok mu yüreğinde sızın Müberra...

Fikrin süste-püste, aklın modada
Altı tane çocuk bir göz odada
Makam da bilirsin, elbet nota da
Eksik olmaz popun, cazın Müberra...

Kapının önünde kurup da bağdaş
Oturur yanına üç-beş arkadaş
Sensin en medenî, sensin en çağdaş
Yerinde sohbetin, pozun Müberra...

İnanmazsın zaten sevgiye, aşka
Birazcık dürüstçe yaşasan keşke
Orada başkadır, burada başka
Birbirini tutmaz sözün Müberra...

Hep böyle devam et, söyle şarkını
Hikmet'i dinleme, çevir çarkını
Gün gelir anlarsın işin farkını
Yazılırken mezar yazın Müberra...

28.10.2005

Hikmet Nazlı

Ne Biçim Dünya!

Onulmaz acısı yaktı bağırımı
Tadı yok, tuzu yok, bir içim dünya
Dindirmiyor hiç bir merhem ağrımı
Allah'ım bu dünya, ne biçim dünya...

Kimisine zehir, kimisine hoş
Kimisine dolu, kimisine boş
Menzilsiz yollarda hiç durmadan koş
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Sen' inkinden farklı hak terazisi
Göçenlerle dolu hep arazisi
Meçhul geleceği, kalles mâzisi
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Vicdanlar kurumuş, ruhlar çalıntı
Duygular yapmacık, sözler alıntı
Sevgi köşelerde paslı kalıntı
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Zamanı ölçecek aklımız da yok
Bir tutam özgürlük hakkımız da yok
Artık hiç gizlimiz- saklımız da yok!
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Yalnızlık kabulüm, kenarda dursun
Kaderim baştacı, sofrayı kursun
Fakat neden kardeş kardeşi vursun! ?
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Teşesinden basık, enine şişman
Üstünde yaşayan insanlar düşman
Buraya gelenin çoğu bin pişman
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Kulların, kula kul, paraya köle
Menfaat uğruna bürünmüş tüle
Kökünden yakılmış, dönmüş bir küle
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Kibleyi, hedefi bilenimiz yok
Hayatta belli bir planımız yok
Yanlığı, kötüyü silenimiz yok
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

İsyan sana değil, Hikmet feryatta
Gidişat çok kötü, şeytan fırsatta
Alabora olmuş, batıyor hatta
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

31.12.2005

Hikmet Nazlı

Ne Olur

Aradan haftalar, aylar geçince
Arasan ne olur, aramasan ne
Artık kalp yarama bir merhem gibi
Yarasan ne olur, yaramasan ne...

Beraber mutluyduk çok yıllar önce
Heder oldum ayrılığı görünce
Şimdi bu saçıma aklar girince
Tarasan ne olur, taramasan ne...

Çok bekledim, gerekliydin canıma
Unutmuştun zaten, artık tanıma.
Bundan sonra günde beş kez yanıma
Uğrasan ne olur, uğramasan ne...

01.07.2005

Hikmet Nazlı

Oktay Zerrin

Bafra'da nadide bir öğretmen var
Şairlikte üstün, sevgide derin.
Onu sevmek için pek çok etmen var
Kolay yetişmiyor bir Oktay Zerrin.

Musikiye vurgun, dosta vefalı,
Çalışkan, üretken, aydın kafalı,
Sevgide fedâkâr, aşkta cefalı
Kolay yetişmiyor bir Oktay Zerrin...

2010

Hikmet Nazlı

Ömür

Ömür bu geçen,
Başka bir şey değil.
İnceden inceye
Kırılgan, zalim, tutuk.
Bir o kadar vurdumduymaz.
Birazcık yitik.
Deli bir şey
Savurgan, aymaz.

Ömür bu geçen
Pişmanlık, hüzn, tasa.
Anlık mutluluklarla dolu,
Kırık kanadı, kolu.
Geçip gitmek görevi
Sabit bir kanuna dayalı
Değişmez yasa.

Ömür,
Geçmeye görsün;
Bakakalırsın.
Şen şakrak ya da durgun
Gamsızca, önemsizce, sessizce.
Kalakalırsın.
Ömür bu geçen
Belki görürsün.

01.04.2016

Hikmet Nazlı

Öyle Git

Gideceksen eğer müfreze gözlüm,
Seni sevdiğimi bil de öyle git.
Gitmeye mecbursan bekle birazcık,
İki çay içimlik kal da öyle git!

N'olur bana zindan etme burayı,
Kesme selâmını, açma arayı,
Son defa içelim, yak sigarayı,
Şöyle birkaç duman al da öyle git.

Giderken tamamla, hep yarım kaldım,
Yanıdayken bile hasretle doldum.
Ben senin aşkımdan çok sarhoş oldum,
Çek bugün kafayı bul da öyle git!

Son defa öp beni öyle git, öyle!
Candan sevdiğini yüzüme söyle.
Beni meçhullerde bırakma böyle
Kırılmış gönlümü al da öyle git.

Hikmetî'yim seni nerde arayım?
İstersen uğruna ömür vereyim.
Dünya gözü ile tekrar göreyim;
Bir gün olsun canım, gel de öyle git! ..

24.04.2015

Hikmet Nazlı

Özledim Arkadaş

Yavuz GÜL kardeşime ithafen...

İnan ki durmadan bağrımda tüttün,
Gittiğin yollarda gözledim seni.
Günden güne hasretimi büyüttün,
Özledim arkadaş, özledim seni !

Elde değil şu hasrete alışsak
Ne var sanki bir gün olsa buluşsak
Şımsıkı sarılsak, bir helalleşsek
Özledim arkadaş, özledim seni !

Gözümde silinmez güzel suratın
Belirir karşımda dostluk sûretin.
Dayanılmaz oldu artık hasretin
Özledim arkadaş, özledim seni !

Şiir yazdım, heceleri tükettim,
Azı geçtim, niceleri tükettim,
Gündüz bitti, geceleri tükettim,
Özledim arkadaş, özledim seni !

Temsil ettik dost kişinin merdini,
Kolay kolay bırakmadık ardını.
Kaldıramam ayrılığın derdini,
Özledim arkadaş, özledim seni !

"Dayı"n seni ilelebet unutmaz
Bir günden bir güne anmadan yatmaz.
Artık selâm-sabah beni avutmaz
Özledim arkadaş, özledim seni !

Sen gittin gideli yüreğim durgun
Dost bildiğin Hikmet, şimdi çok yorgun.
Ne kadere dargın, ne sana kırgın
Özledim arkadaş, özledim seni !

04.04.2015 / Ankara

Hikmet Nazlı

Özüne Kurban

Haçer bakışınla bak bakacaksan,
Senin o kaşına, gözüne kurban...
Ne olur çekinme yak yakacaksan,
Zalim ataşına, közüne kurban...

Gelecekse senden gelsin be ölüm!
Görülmedi böyle tatlı bir zulüm
Bakışı yakışlı, dili bülbülüm,
Yaşına, başına, sözüne kurban...

Aşka diğer isim, sen olmalısın
Sanatı has resim, sen olmalısın
Hakikatli mevsim, sen olmalısın
Yazına, kışına, güzüne kurban...

Duyduk; Hikmetî'yi delin etmişsin,
Bağlamış, ayağın, elin etmişsin,
Derdini dermana gelin etmişsin,
İçine, dışına, özüne kurban...

13.12.2011

Hikmet Nazlı

Parçala Gitsin!

Haydi durma, bugün sana işbaşı
Süpür bu sevdayı, fırçala gitsin!
İster kes, dörde böl, ister kuşbaşı
Kıyma yap gönlümü, parçala gitsin! ...

Şimdi istediğin oldu nihâyet
İşte katil sensin, işte cinâyet
Can vermiş bu hâli yetmezse şâyet
Kıyma yap gönlümü, parçala gitsin! ...

Dolgun yüreğime paslı satırla
Her vuruşta geçmiş bir hatırla
Etini karıştır atla, katırla!
Kıyma yap gönlümü, parçala gitsin! ...

İstemez yüreğim ne yas ne ağıt
Dilersen yak, haşla, buzlukta soğut
Belki sevap olur, hayrına dağıt
Kıyma yap gönlümü, parçala gitsin! ...

Aralık 2005

Hikmet Nazlı

Pas

Bakakaldık giden ömür ardından
Gülmedik genelde yas düştü bize!
Ve şu hayat denen zorlu oyunda
Kaybettik, her elde pas düştü bize! ..

02.11.2012
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Perişan

Ne biçim bir hayat bu bizimki si
Ezilen perişan, ezen perişan
Kimsenin kimseye bir faydası yok
Üzülen perişan, üzen perişan...

Hayıra yoramam her gördüğümü
Geç fark ettim ömrü dar ördüğümü
Hayat urganında sır kördüğümü
Çözülen perişan, çözen perişan...

Uymuyor düşünce sözde hitâba
Gıybet sayesinde döndük bitâba
Kardeşlik denilen sahte kitaba
Yazılan perişan, yazan perişan...

Sevda kolyesini takıp boynuna
Bilmeden dalarlar aşk oyununa
Umudu alıp da sıcak koynuna
Gezdiren perişan, gezen perişan...

Bazen yaz ortası yaşarız kışı
Sürekli rast gitmez Hikmet' in işi
Çile süzgecinden hayâli, düşü
Şüzülen perişan, süzen perişan...

13.07.2006

Hikmet Nazlı

Piyasadayım

Kanmayın medyada üç beş uyuza
Ben bu işlerdeki en has adayım
Masrafa gerek yok, çıksa ucuza
Ben de bir kasetle piyasadayım...

Sanma ki onlardan eksğim de var
Biraz çekiciyim, fiziğim de var
Birkaç nota hariç müziğim de var
Ben de bir kasetle piyasadayım...

En fazla üç ayda televizyonda
Sürekli sahnede, sinevizyonda
Durmadan vitrinde, her gün vizyonda
Ben de bir kasetle piyasadayım...

Zor değil ki, iki kırıt iki dur
Sen daha geriden öyle bakadur
Az kaldı birtanem, şimdi sıkı dur
Ben de bir kasetle piyasadayım...

Çok ünlü olunca unut mâzini
İstersen tanıma şehit, gazini
Arkama alırsam bu mağazini
Ben de bir kasetle piyasadayım...

Üstüne çekersin sanat kostümü
Etraftakilerin yalaka tümü
Saygı görmektesin işte, kötü mü?
Ben de bir kasetle piyasadayım...

Her iki kişiden biri sanatçı
Çoğu da şarlatan ve üç kağıtçı
Ruhum vazgeç diyor, aklım inatçı
Ben de bir kasetle piyasadayım...

06.09.2005

Hikmet Nazlı

Rest Çektim

Beni yoldan çıkaran tahtalara, raylara
Üstünde yürütmeyen yollara da rest çektim.
Yalnız günlere değil, haftalara, aylara
Ömrümden ömür çalan yıllara da rest çektim...

Koca koca taşlardan set çekip de araya
Beni kabul etmeyen kollara da rest çektim.
Kat kat acı içinde, tuz ekipte yaraya
İstirabı çekmeyen kullara da rest çektim...

Allah`ıma çok şükür işlemez bende nazar
Riyâ dolu, kem dolu gözlere de rest çektim.
İstersen beddua et, bundan sonra ne yazar
Yalan dolu, şer dolu sözlere de rest çektim...

Günü gün etmek varken, bu üzülmeler neden
Kahrı bir yana bırak, kedere de rest çektim.
Kadere boyun eğip, bu ezilmeler neden?
Onu bunu anlamam! kadere de rest çektim...

Yıllar yılı içimde yapayalnız yaşayan,
Beni hiç dinlemeyen gönlüme de rest çektim
Kimisine sıradan, kimisine çok şâyan,
Bana göre karambol ömrüme de rest çektim...

Hep vefâsızlar muhtar gönlümdeki has köye
Sıfır liralık olan dostlara da rest çektim
Yüzüme hergün gülen bin bir türlü maskeye
İçi kiralık olan postlara da rest çektim...

Çirkeflik yarışında ilk sıralarda koşan
Yalnız topluma değil, fertlere de rest çektim
Ezeldendir dinmeyen, artan, sürekli çoşan,
Beni yiyip bitiren dertlere de rest çektim...

Mevsimler belli değil, hep kendini kış gibi
Hissettirip de geçen yazlara da rest çektim
Akli sıra yutturup kendisini kuş gibi,
Uçamayan tavukla, kazlara da rest çektim...

Yalnızlığa hapsedip, eleveren cismime
Bundan sonra gizlime, saklıma da rest çektim.
Benliğimi ben yapan, Hikmet olan ismime
Ve beni zora sokan, aklıma da rest çektim...

02.05.2005
Ankara

Hikmet Nazlı

Rötar

Geç kalktım,
Geç kalan merhabalar gibi
Yitik selamlar, yersiz kelimeler
Ve de gecikmiş vedalar gibi
Ağlar gibi.

Geç kalktım,
Kırılmış sabır taşları koynumda
Ellerimde gam dikenleri var gibi.
Nedamet urganı boynumda
Ve kader onu kördüğümle
Bağlar gibi.

Geç kalktım,
İşe yaramazlar gibi
Hebalar gibi
Yola revan olamamış,
Bozulmuş, dağılmış
Eski model arabalar gibi
Ve yaşarken ölmüş
Sağlar gibi.

Geç kalktım,
Unutulmuş bir enkaz,
Terk edilmiş bir kireç yığını
Ve kurumuş dallar gibi.
Viran olmuş, çürümüş
Bahçeler,
Bağlar gibi.

Geç kalktım
Ve her zaman geç kaldım
Yaşanmışlıklar, pişmanlıklar
Ve yanlışlıklar adına.

Yeter!
Bitmeli artık bu vahamet,
Bu eziyet beter mi beter!
Sıkıntılar sıra sıra karşımda
Dağlar gibi.

Ve hayatım:
Başlı başına rötar.

04.11.2012

Hikmet Nazlı

Sağ Olsun

Ey cefâlı dostlarım, iyi ve kötü günde
Hakkıma destek olan bileğiniz sağ olsun.
Bu yürek çok sevinir sizlerle güldüğünde
Hayaliniz, düşünüz, dileğiniz sağ olsun...

Ey vefâlı dostlarım, kuşatıp etrafımı
Doldurdunuz sevgiyle geniş gönül rafımı
Acizane sözümü, yalan- yanlış lafımı
Usanmadan dinleyen kulağınız sağ olsun...

Yeri geldi, Hikmet'in arkadaşı oldunuz
Yeri geldi, Müdür'ün tek sırdaşı oldunuz
Kısacası dostlarım, can yoldaşı oldunuz
Boram boram gül kokan yüreğiniz sağ olsun...

16.06.2006

Hikmet Nazlı

Say

Millet gitti geldi, bir daha gitti!
Şabrı, tahammülü son yerinde say
Ömür kısacıktı, bak işte bitti!
Say deli yüreğim, sen yerinde say! ..

07.11.2012
Tandoğan

Hikmet Nazlı

Saymaz

"Eskimiş" diyerek, bindirir gama
Hayat yüreğimi çok yeni saymaz.
Kalemle dostluğum bâkidir ama
Ben onu dinlemem, o beni saymaz...

Yazdığım, çizdiğim her şey pişmandır
Kimisi zayıftır, kimi şişmandır
Bu şiirim bile bana düşmandır
Ben onu anlamam, o beni saymaz...

Bir garip gelmişim, garip giderim
Kalemsiz ne para, ne pul ederim.
Sürekli peşimde yorgun kaderim
Ben onu tınlamam, o beni saymaz...

08.07.2006

Hikmet Nazlı

Sen Ol

Büsbütün işgal et, yağmala beni
Gönlümde en büyük talanım sen ol.
Şevdanla yaşayıp, yoğrulup bir gün
Ölürsem geride kalanım sen ol...

Sen gülersen, gönlüm kalır rahatta
Aşkımız düşmesin, kalsın bu hatta.
Ömrümde en büyük doğrum ve hatta
Hayatta en tatlı yalanım sen ol...

Düşen ol yaşımda, şen ol neşemde
Sen ol her fırsatta hep başköşemde
Her ciddi ve gayri ciddi işimde
Meselâm, falanım, filanım sen ol...

En leziz çeşitler düşse payıma
Hız aldım, ihanet etmem rayıma
Çıkma hiç aklımdan, çıkma daima
Gönlümü gasp edip, çalanım sen ol...

Dertliydim, dermanı bağış eyledin
Damlaya muhtaçtım, yağış eyledin
Umudun göğsünden sağış eyledin
En candan duayı alanım sen ol...

İfadem belki çok, belki bilmem az
Tuttuğum oruçsun, kıldığım namaz
Kim bilmiş, bilmemiş hiç ırgalamaz
Yeter ki aşkımlı bilenim sen ol,
Gidersem geride kalanım sen ol...

Ankara 2008

Hikmet Nazlı

Sen Olsan

Tahammülü bitirdin, çoktan aştın çizmeyi
Dönemem bundan sonra, çekmem tasam sen olsan.
Üstüne kadeh koymam, bırak şiir yazmayı
Bir dakika oturmam, çökmem masam sen olsan!

Bundan sonra düşünmem kiminlesin, nasılsın
İhanet kitabında eserlerin basılsın.
Dönmek şart ise bu can idam olsun, asılsın
Uymam kanunum olsan, uymam yasam sen olsan! ..

2008

Hikmet Nazlı

Sen Varsın

Engellerle dolu garip ömrümün
Sen varsın önünde, arkasında sen
Kader denilen şu dar kıyafetin
Sen varsın yününde, hırkasında sen...

Ne zaman bitecek naz bürünümün
İç güzellik dolu dış görünümün
Bar kodu üstünde kalp ürünümün
Sen varsın adında, markasında sen...

Üstüne düşmezsen aşk nedenimin
Ağlarsın ardından bak gidenimin
Öyle işledin ki, tüm bedenimin
Sen varsın etinde, her kasında sen...

26.05.2006

Hikmet Nazlı

Sen Yoksun Daha

Devran çark etti,
Zulüm terk etti,
Herkes fark etti,
Sen yoksun daha...

Gitti pasaklar,
Kalktı yasaklar,
Saça yas aklar,
Sen yoksun daha...

Yüzüne nazır,
Kaçınıcı özür,
Soframız hazır,
Sen yoksun daha...

Yıllar gam yükler,
Azrail yoklar,
Bu gönül bekler,
Sen yoksun daha...

Akşamı ettik,
Bugün de yattık,
Kaç şafak attık,
Sen yoksun daha...

Ne bahçe ne bağ,
Hasret oldu dağ.
Bak Hikmetî sağ,
Sen yoksun daha...

15.07.2013

Hikmet Nazlı

Seni Bekliyor

Yeter bu hasretlik, dön allı gelin
Kucak açtı kollar, seni bekliyor.
Dertli Hasanoğlan, yaslı Elmadağ,
Vuslat kokan yollar seni bekliyor.

Tütmüş Çetderesi, ise bürünmüş,
Kıkkızlar tepesi sise bürünmüş,
Koca İdris Dağı pusa bürünmüş,
Ilgıt ılgıt yeller seni bekliyor.

Kâr etmiyor teselliler, öğütler
Sensiz gazel döker koca söğütler.
Efkârıma efkâr katar ağıtlar,
Türkü dolu diller seni bekliyor.

Kargalı'da sıra sıra kavaklar,
Yazı'da keklikler, Çal'da tavuklar,
Davullar, zurnalar, telli duvaklar,
Al kınalar, tüller seni bekliyor.

Yâr gelmezsen, yüreğime çiğ damlar,
Boyun büker gündöndüler, bademler.
Bıçaktaki sütleğenler, çiğdemler,
Bahçedeki güller seni bekliyor.

Sevda yüklü çamlar bele dikildi,
Seyranker bostanlar, bağlar ekildi,
Pınarlardan helke helke çekildi,
Tatlı sular, seller seni bekliyor.

İste, gözlemeyi açsın ebeler,
Tirit yapsın, helva çeksın bebeler,
Tandır ekmekleri, sıcak gömbeler,
Bazlamalar, ballar seni bekliyor.

Gel çekilsin şanlı düşün halayı,
Karşılansın yolda seymen alayı.
Hikmetî'yim ey yâr, sözün kolayı;
Gayri bizim eller seni bekliyor...

Hikmet Nazlı
13.01.2014
Hasanoğlan-Elmadağ / Ankara

Hikmet Nazlı

Sensiz Bayram

Bilmem ne haldesin, ne vaziyette
Yine senden uzak bir bayram geçti.
Umutlarım yitik, kalp eziyette
Yine senden uzak bir bayram geçti.

Gözlerim yollarda, kulağım seste
Şuurum firarda, ruhum kafeste
Seni hatırlatır bana her beste
Yine senden uzak bir bayram geçti.

Hasreti savurdum, yellere verdim,
Şevgiyi, şefkati ellere verdim,
Ömrü, boz bulanık sellere verdim
Yine senden uzak bir bayram geçti.

Düşünür dururum her sigarada
Ne olur görünsen, gelsen arada.
Ayrılık kokulu şu Ankara'da
Yine senden uzak bir bayram geçti.

Hikmetî'yim sana doyamadım ki
Yerine kimseyi koyamadım ki
Bu kaçınıcı oldu, sayamadım ki
Yine senden uzak bir bayram geçti.
Ve senden uzakta bir ömür göçtü! ..

27.10.2012
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Seymenler Seni Bekler

Hep uykuda kalma can, tarihini unutup.
Yürekten bilirim ki, Ata'm vurgun Başkent'e
Ayağa kalksın millet, senin elinden tutup,
Dön Ata'm, dön de el ver, can ver yorgun Başkent'e...

Özleminle tutuşup, kavrulur hep yürekler,
Dikmen hasret kokuyor sensiz derde dert ekler,
Elmadağ sırtlarında seymenler seni bekler,
Yeniden şaha kaldır, çan ver durgun Başkent'e...

Bir garip Hikmet'i'yim, hep seni izler olduk,
Seni arar olduk biz, yolunu gözler olduk,
Kalk bir daha gel Ata'm, vallahi özler olduk,
Yeniden taze hayat, kan ver kırgın Başkent'e...
Gün doğsun, şafak söksün, tan ver sargın Başkent'e...

27.12.2011
Elmadağ
(27 Aralık 1919, Atatürk'ün Ankara'ya gelişi)

Hikmet Nazlı

Son Baskı

Ne yedekte bekledim, ne de ön plandayım
Senin için zaten ben her zaman askıdayım.
Ne fazla tahammülüm, ne de artan sabrım var,
Günden güne tükendim, artık son baskıdayım...

24.04.2005

Hikmet Nazlı

Sorulsun

Her günü geç, yılda bir iki defa
Ne hatırım ne de halim sorulsun...
Çeksem de durmadan bin türlü cefa
Ne hatırım ne de halim sorulsun...

Yalnızım ben, yalnız olmak kaderim
Ne şikâyet ne de isyan ederim
Tek başıma bir gün çeker giderim
Ne hatırım ne de halim sorulsun...

Bırak sevda ile geçen yılları
Bırak nefret dolu, hain kolları
Sildim hafızamdan bütün kulları
Ne hatırım ne de halim sorulsun...

Tek yoldaşım, kardeşim olsun erdem
İsmim hayır ile anılsın her dem
Sessiz ve sedâsız kapansın perdem
Ne hatırım ne de halim sorulsun...

07.08.2005

Hikmet Nazlı

Şair Kıza 1

Kız ben sana şair, sen bana şair;
Karşılıklı yazar, sevda dokurduk.
Kâh edebî, kâh ebedî vesair;
Sabahlara kadar şiir okurduk.

“Sağlam dörtlüklere imza attığım
Zamanlar olmuştu” derdin, bilirim.
Esininden besin alıp, tattığım;
Bana ne ilhamlar verdin, bilirim.

Hecede ustaydın, yergide mâhir,
Belâgatın sağlam, sohbetin hoştu.
Şimdi muhannetin sergide zâhir;
Desene yüreğin nankördü, boştu.

“Bağlılık destanı” yazmıştın güyâ;
Ölümsüzdü sevgin, saygın sürekli.
Aşk, sana tozpembe, sevdalar rüyâ;
Ey vefâsız zalim, sahte yürekli.

Gönül köyüm almış, şehir etmiştin;
Yalancılıktan gülen gözü bilmezdim.
Hatırlarsın belki, şair etmiştin;
Esaslı şiiri, sözü bilmezdim.

Sırtımdan yediğim hançer çiftedir;
Sille tiryâkisi ömrüm alışık.
Bu sözlerim yeni “mutlu” çiftedir;
Saf duygular sizin için bulaşık.

Gidişinden sonra sitem üstüne
Yazmadık ne imge ne hece kaldı.
Artık bahsedersin yeni “dostuna”
Sövmelik ne gündüz ne gece kaldı.

Hikmetî'yim daha yeni başladım;
Özümde kin yoktur amma bu başka!
Şairsin sen kızım, sanma taşladım;
Yerginin kuralı yetmez bu aşka,
...Sövgünün kralı yetmez bu aşka...

20.02.2012

Hikmet Nazlı

Şair Kıza 2

Şair kız, giderken hâlis ilhâmı
Yanında götürdün, posa bıraktın
Terk ettin selâmı, çaldın kelâmı
Berrak gözlerimi pusa bıraktın.

Zul sevdana düştüm, piştim, yandım ya
Safılık bende imiş, sana kandım ya
Nasil da dilbazdım, konuşkandım ya
Dilimi lâl edip susa bıraktın.

Pür hayatımızda felsefemiz hız
Baş başa oturur dem vururduk kız
Gittiğim mekânlar şimdi ıpissız
Benimle bomboş bir masa bıraktın.

Sanma ki bu aşktan pek has çıktın sen!
Kapkara bir leke, kir, pas çıktın sen!
Sahtekâr, riyakâr, derras çıktın sen!
Başa bin bir türlü tasa bıraktın.

Şimdi çok mutlu ol hıyanetinle!
Şeref duy bu enkaz emanetinle!
Eşi görülmemiş ihanetinle
Aşkta çiğnenmiş bir yasa bıraktın! ..

26.11.2012
Beşevler

Hikmet Nazlı

Şair Kıza 3

Ne olur şair kız, zamanında gel,
Ânı batırınca gelirsen olmaz!
Sana da bana da kapıda ecel,
Canı yitirince gelirsen olmaz!

Bu aşkta hükmü yok kinin, nefretin,
Farkında ol sabrın, şükrün, ibretin.
Düşkün gözlerime kızıl hasretin
Kanı oturunca gelirsen olmaz!

Zorla gül derilmez aşkın dalından
Gelmen önemlidir istek yolundan
Dertler, fertler zorla tutup kolundan
Seni getirince gelirsen olmaz!

Aymaz gönül, özlem sarhoşluğunda
Akıl gidip gelir dert boşluğunda.
Her gelen yeni gün gam eşliğinde
Günü götürünce gelirsen olmaz!

Müdür'üm; sözden geç, özde ustalık.
Birden aşka daldım, kaldım üstelik.
"Kara sevda" denen illet hastalık
Beni bitirince gelirsen olmaz! ..

06.09.2014

Hikmet Nazlı

Şair Kişiyē

Evet şair, acın şiirle erir
Başka tür bir ilaç yabancı sana.
Dizeler savaşır, sözler hız verir,
Güç katar şiirin usancı sana.

Sevdânın yüreği yakması zordur,
Duygunun kâğıda akması zordur,
Aklın, kalptekini dökmesi zordur,
Günlerce zulmeder bu sancı sana.

Sensin şair, kendi kabrini kazan
Aşk ile beslenen, hislenen, yazan.
Gâhi sen olursun düzeni bozan,
Gâhi çarkı devran isyancı sana.

Güçtür, ummanlara dalıp da yüzmek,
Edeple yoğrulmak, adapla yazmak.
Bu yolda var gamla ezilmek, ezmek
Say ki; mısraların şu hıncı sana!

Haber ver kederden halâstan öte
Hikmetî, hikmet bul mahlastan öte.
Yol yoktur imandan, ihlastan öte
Bil ki bu şer dünya yalancı sana.

16.02.2016
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Şehitten Anasına Mektup

Gün olur da bir gün şehit düşersem,
Başını hep dik tut, ağlama anam...
Yitip, kutlu yola doğru koşarsam,
Ne üzül ne yas tut, ağlama anam...

Safları sımsıkı tutan sağ olsun,
Mezarıma toprak atan sağ olsun,
Her şeyden geç ama vatan sağ olsun,
Gerisini unut, ağlama anam...

Kader; ayrılırsan eğer delinden,
Bilirim ismim hiç düşmez dilinden.
Nelere dayandın, dayan, elinden
Tutsun hep bir umut, ağlama anam...

Selâmın ulaşır gül diyarına,
Gelirim ben senin rüyalarına.
Gururla gez, dolaş, ulaş yarına
Sürekli dua et, ağlama anam...

Aşk-ı deryaya dal, kurtul yangından,
Şehit seslerini işit enginden.
Ziyarete gelip, bayrak renginden
Kabrine güller at, ağlama anam...

Ağlama ki anam, sevinmesinler,
Kalleşlikleriyle övünmesinler
"Örnek Türk anası, işte" desinler
Bu gururu hep tat, ağlama anam...

Boyuncuğun bükme, kaldır başını,
Kutlu mezarımın okşa taşını,
Ne olursun dökme, sil göz yaşını
Yas faslını kapat, ağlama anam...
Şehittir bu evlat, ağlama anam...

30.05.2010

Hikmet Nazlı

Şen Şakrak Günler

Sessizce süzölüp düşüyor sanki
Bir yağmur damlası, bir yaprak günler
Şimdi yaşadığım öyle bir an ki...
Kim bilir nerede şen-şakrak günler...

Ben miyim kederden, dertten sıkılan
Garip yüreğine elem sokulan
Onlardı ruhumu hep mutlu kılan
Kim bilir nerede şen şakrak günler...

Sanmayın unuttum, aramıyorum
Sanmayın görüp de saramıyorum
Bir türlü yanına varamıyorum
Kim bilir nerede şen şakrak günler...

Onlar mutluluktan, onlar umuttu
Vefasız mı çıktı, neden unuttu?
Yoksa her birini zaman mı yuttu?
Kim bilir nerede şen şakrak günler...

Hepsi hâyâl oldu, gitti sanırım
Şimdi yalnızlıktan çok utanırım
Şöyle bir uzaktan görsem tanırım
Kim bilir nerede şen şakrak günler...

31.01.2006

Hikmet Nazlı

Şiir

Şiir;
Vazgeçilmez sevda.
Sevilen,
Duyumsanan,
Özümsenesi tutku,
Derinliklere daldıran etki.
İçsel, ürkek ve hırçın.
Duygu yüklü, kaygı duyan, aldırın.

Şiir;
Şuurumsu hareket,
Yadsınamaz bir dava.
Boşluklardan kurtaran
Özlenilen, özleten.
Özlü.
Baştan sona bereket.

Şiir;
Esenliklere gebe.
Tanımlayan, tanınan,
Yürekleri gözetten.
Doygun, hisli ve hırslı;
Haddimizi bildiren
Hayat dolu, sevecen.

Ve şiir;
Sanatın saygın yolu.

26.03.2018

Hikmet Nazlı

Ŗiir Günleri

Aklımı yitirdim, ŖaŖırdım kaldım;
Kaybettim, nerede Ŗuur günleri.
Bir zaman mısralar yakın dostumdu;
Terk etti ömrümü Ŗiir günleri...

18.09.2010

Hikmet Nazlı

Şimdi

Epeydir hasretim bir göz yaşına
Suların yandığı yerdeyim şimdi
Lütfedip arama, sorma boşuna!
Kayboldum, bilmem ki nerdeyim şimdi...

Şairlik yolunda tüten hevesim
Kalmadı bir tanem, kesildi sesim
Parçalandı gitti gönül kafesim
Atıldım köşeye, dardayım şimdi...

Eritip, yok ettim bütün kaygıyı
Terk ettim sezgiyi, sildim duyguyu
Gözlerime haram ettim uykuyu
İstirap önünde perdeyim şimdi...

Kuşattı çevremi talihsiz fertler
Hepsi kalp kırıcı, hırçın ve sertler.
Gönül kasasında birikmiş dertler
Zarardan ziyâde kârdayım şimdi...

Nefret, kin ölümsüz, sevgi rahmetli
Yaşadım bir ömür gönlüm töhmetli
Ne yapalım gülüm, hayat zahmetli
Kolaylık içinde zordayım şimdi...

Hikmet'im, taşıdım derdi kucakta
Bunaldım soğukta, dondum sıcakta
Çilegâh denilen köhne ocakta
İslanmış kül idim, kordayım şimdi...

10.07.2006

Hikmet Nazlı

Şuarâdan Öğrendiklerim

Şairlerle epey ülfetim oldu,
Ben onlardan muhabbeti öğrendim.
Hepsi başka âlem, başka bir yoldu;
Belâgatı, hoş sohbeti öğrendim.

Mamak'ta Karakoç "devam et" dedi
Üstatlar bana bir okul, öğrendim.
Cemal Sâfi "sen bu izi tut" dedi
Biraz şekil, biraz akıl öğrendim.

Çözmeye çalıştım zor bilmeceyi
Araştırdım, hafiyeyi öğrendim.
Beş hececilerden, meşhur heceyi,
Soyuer'den kafiyeyi öğrendim.

Kâh coşkunluk, kâh durgunluk bel verdi;
Bazı çok geç, bazı erken öğrendim.
Yol gösterdi, mahlas verdi, el verdi;
Esâdî'den edep, erkân öğrendim.

Gittim, geldim bin bir türlü zahmetle
Enginî'den maslahatı öğrendim.
Çok zaman geçirdim Yanık Ahmet'le
Mevzuatı, izahatı öğrendim.

Kimisinden hüznü, derdi, cefâyı,
Kiminden tek cümle, tek şey öğrendim.
Mustafa Ceylan'dan ahde vefâyı,
Ali Altınlı'dan çok şey öğrendim.

Aşıklarda buldum hissiyatımı,
Bir mecliste önceliği öğrendim.
Binatlı'dan aldım nasihatımı,
Fidanboy'dan inceliği öğrendim.

Bir deryaydı Burhan Uğur Alaybey;
Biraz tarih, biraz nükte öğrendim.
Destek verdi Mehmet Nacar ağabey;
Biraz virgöl, biraz nokta öğrendim.

Tükensem de gamdan, bitsem de dertten
Hep yeniden başlamayı öğrendim.
Rasim Köroğlu'ndan, Ramazan Kurt'tan,
İlhâmi'den taşlamayı öğrendim.

Örnekti Satoğlu, Yahya Akengin,
Nevzat Taşkiran'dan fasıl öğrendim.
Bize rehber oldu Hayrettin İvgin,
İsa Kayacan'dan usûl öğrendim.

Aşkın girdabını Bayram Mecit'ten,
Yalınlığı Abbas Yurt'tan öğrendim.

Yola düştüm, geçtim türlü geçitten,
Tevâzuyu Ahmet Kurt'tan öğrendim.

Değer verdi, kadir bildi Sevdâi;
Ağabeyliği, gardaşlığı öğrendim.
Bir ses oldu, nefes oldu Fedâi,
Vergili'den sırdaşlığı öğrendim.

Didârî'den, Dudâhi'den, Şahan'dan
Sevgiliye yakınışı öğrendim.
Bir Sevinç Atan'dan, Barış Doğan'dan
Gönüllere dokunuşu öğrendim.

Anladım ki öğrenmenin yok sonu
Oku, dinle, duy nereden öğrendim.
Şartlar beni ihmal etti, ben onu;
Adamlığı Baydere'den öğrendim.

Yusuf Millidere, Hüseyin Zarar,
Kadir Orakçı'dan duygu öğrendim.
Adem Yazar insanlıkta tam karar;
Biraz sabır, biraz saygı öğrendim.

Murat Duman oldu dostluk pınarı,
Ezberî'den epey dörtlük öğrendim.
Nasıl unuturum Orhan Çınar'ı
Çalışkanlık gördüm, mertlik öğrendim.

Durdurmadan içimdeki taşkını
Şairlerin kuşkusunu öğrendim.
Kul Kemal- Sakine Işık aşkını,
Rıfat Çakır coşkusunu öğrendim.

Emine Şahman'dan çok yönlülüğü,
Bir Oktay Zerrin'den ilgi öğrendim.
Özdenkoş'dan alçak gönüllülüğü,
Bir Bayram Yelen'den bilgi öğrendim.

Ertuğrul Yılmaz'dan sözle vuruşu,
Parmaksız'dan kitâbeti öğrendim.
Burhan Karacan'dan sahne duruşu,
Adanır'dan hitâbeti öğrendim.

Velhâsılı kelâm durumlar böyle,
Hikmetî'yim yolum çoktur öğrendim.
Yazmakla, çizmekle bitmiyor öyle,
"Öğrenmenin sonu yoktur", öğrendim.

Ekim 2015- Ankara

Hikmet Nazlı

Telef Oldu

Gün görmeden ömür bitti
Hayâl oldu, hilaf oldu
Biri geldi biri gitti
Dertler derde halef oldu.

Kem doğurdu kendi doğrum
Aşktan yana yandı bağrım
Gam getirdi ilk göz ağrım
Sonrakine selef oldu.

Nasibim yok bir dilekten
Umut geçmez hiç elekten
Az çekmedi şu felekten
Ömrüm kelef kelef oldu.

Hikmetî'yim içim yandı
Yandı ki ne biçim yandı
Yitti kuzum, koçum yandı
Gözde sürüm telef oldu.

26.11.2012

Hikmet Nazlı

Tertip

Can tertibim, can dostum Yavuz'a...

Yine ışıltılı bir pazartesi
Göze uyku girmez olur be tertip !
Şafak atmaz olur tam gün ortası
Saat beşe varmaz olur be tertip !

Bilmem ki sonumuz hayır mı, şer mi?
Vicdan dayanır mı, sabır taşar mı?
Sormam artık nöbet bizden düşer mi?
Silah çapraz durmaz olur be tertip !

Bir aşk var başımda tam bir vukuat !
Koymuyor gönlümde bir tutam takat.
Şu kafam çalışır çok şeye fakat
Buna aklım ermez olur be tertip !

Müfrezeden sonra mekân Karesi
Sabit nöbet bende bir-dört arası.
Durmaz azar yine yürek yarası
Kimse yaram sarmaz olur be tertip !

Çok özledim yârenimi, yurdumu
Dostluğundan aldım ruhsal yardımı.
Senden bir başkası gelip derdimi
Hiç yürekten sormaz olur be tertip !

Gece nöbetleri çekilmez oldu,
Sabrın taşmasına inan az kaldı.
Yine efkârlandım, gözlerim doldu
Yeter, böyle sürmez olur be tertip !

Hikmetî'yim, bana "dayım" diyorsun,
"Kaldı şurda tam üç ayım" diyorsun.
"Koğuşa geç çavuş, sayım" diyorsun.
Gönlün beni kırmaz olur be tertip !
Tütün bitsin öyle, n'olur be tertip !..

10.12.2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Tertiple Hasbihal

Balıkesir çarşısında bir güzel
Baktı geçti, yaktı geçti tertibim!
Onüme yatırdı tüm geçmişimi
Acımadı, yıktı geçti tertibim! ..

Önce kirpik dolu şarjörü taktı,
Gözlerinin kurma kolunu çekti,
Yüreğimin orta yerinden çaktı,
Affetmedi, sıktı geçti tertibim!

Hafıza kaybına uğradı yürek,
Toparlanmak için bir ömür gerek.
İnan hiç gitmiyor, aklımda direk
Sanma sakın çıktı geçti tertibim!

Mekânım Müfreze, nâmım inzibat,
İşkence geliyor artık her nöbet,
İmdat, bu sevdanın elinden imdat!
Boğazıma çöktü geçti tertibim!

Tertibim, ne şekil kalkar bu duman?
Şafak atmaz oldu, günler çok yaman.
Gülmek dursun, zaten tâlîh ne zaman
Yüzümüze baktı geçti tertibim? !

Bu güzel, içime bir efkâr saldı,
Paşa gönlüm darbe yedi, bunaldı.
Ne çavuşluk kaldı, ne rütbe kaldı,
Teker teker söktü geçti tertibim! ..

7 Kasım 2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Tombala

Seçtiğim tüm kartlar şu tombalayı
Tutturup, yüzüme gülmedi gitti !
Hurdaya çıkarttım ben kumbarayı
Sürekli boşaldı, dolmadı gitti !

Bir servet yatırdım ben tombalaya
Kuruya oturdum en son paraya
Tekçiyken numara gelmez araya
Cebimde tek liram kalmadı gitti !

Bakmasan pişmansın, şanssızsın baksan
Her elde "derenin kenarı" noksan
Tüm numaraların "babası" doksan
Mutluluk kaynağım olmadı gitti !

Hiç bana gelmedi "tamam" sırası
Gelse de dağıtsam bol şans parası
Boş kaldı kırk beşle yetmiş arası
Altmış beş araya dalmadı gitti !

Çinkoyu tutturdum derken nihayet
"Açık var" dediler, "olmaz devam et"
Ya çeken cenâbet, ya ben cenâbet
Şanssızlık peşimi salmadı gitti !

Vazgeç Müdür artık, gittikçe battın
Malını, mülkünü, vaktini sattın
Dermansız derdine onca dert kattın
Talihin düzlüğü bulmadı gitti !...

Ekim 2006
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Türk'ün Has Destanı

Binlerce şehidi toprağa serdik
Türk'ün yas destanı Çanakkale'dir
Sonunda hürriyet tadına erdik
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

İmânla tıkadık koca boğazı
Duyuldu dünyada Türk'ün avazı
Tarihten silinip, gitmez bu yazı
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Körpeler can verdi kanlı cephede
Şimdi hepsi kutlu bir mertebede
İşte, haykırıyor Ata'm tepede;
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Bacılar taşımış mermi kovanı
Seyit'im kaldırmış topu, havanı
Hatırla, düşmanı harpte savanı
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Târifi imkânsız bir coşku ile
Savaştı, vatana hür aşkı ile
Sakin ha! yaklaşma hiç kuşku ile
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Gurur duy, şeref duy şanlı dedenle
Kalktı da vuruştı yarım bedenle
İşte bu sevdıyla, böyle nedenle
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Atam sınavını orada vermiş
Devletin çöktüğü arada vermiş
Hem denizde, hem de karada vermiş
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Bu destan, bu zafer, Türk haysiyeti
Hissetmemiz şarttır bu vaziyeti
Ne olur unutma, bil vasiyeti
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir...

15.03.2006

Hikmet Nazlı

Uyan

Ömür; üç-beş günlük, tükenen bir şey
Acep bu duruma kâni miyiz biz? !
Gidiyor vaktimiz, bitiyor her şey
Uyan! Ölümsüz mü, fâni miyiz biz? ..

24.10.2012
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Ülkü

Ey erenler, kutlu sevda uğruna
Nice koç yiğitten, erden geçmişim
Zulmün hükmettiği dağlardan aşım
Çilenin dolduğu yerden geçmişim.

Türk doğdum cihanda hür olmak için
Cenk ettim, yurt tuttum Türk kalmak için
Güneşli günlere yol almak için
Tipiden, borandan, kardan geçmişim.

Gönlümde nankörlük, kemlik kıslamaz
Haine düşmandır, dostu dışlamaz
Namertten sıçrayan çingı işlemez
Ben ne yalazlardan, nardan geçmişim.

Savaşım bellidir, toyum bellidir
Karakterim belli, huyum bellidir
Tarihim, destanım, soyum bellidir
Nereden gelmişim, nerden geçmişim.

Şu sılaya doğru son defa bakıp
Ve sevdiklerimi orda bırakıp
Davanın uğruna gurbete çıkıp
Anadan geçmişim, yardan geçmişim.

Ülkü adlı çiçek elbet nazlıdır
Çekilen çile gül, zahmet nazlıdır
Hikmetî'yim, adım Hikmet Nazlı'dır
Yola baş koymuşum, serden geçmişim...

15.11.2012

Hikmet Nazlı

Var Oluyorum

Uzun zaman sonra şunu anladım
Ben yalnız, yazdıkça var oluyorum
Kaleme kan kardeş, söze can dostu,
Şiire en sadık yar oluyorum...

İlham bana yakar ise bir ateş,
Ruhum olur bazen çırak, bazen eş,
Bazı hepyek, bazı dübeş, bazı şeş,
Sanatın elinde zar oluyorum...

Hâlimi yalnızca kalem biliyor,
Zor zamanda koşup bana geliyor
Onunla tasayı, gamı siliyor,
Onunla derdimi karalıyorum...

Hayat bağ-bahçedir, şiir meyvaysa,
Aşk yemişi topla derde devaysa
Yar benim yazgıma gülen ayvaysa,
Ben bahta ağlayan nar oluyorum...

Müdür'üm, bulurum derde telâfi
Özler pak olmalı, yürekler sâfi
Kendimle baş başa bırakın kâfi
Ben ancak çizdikçe var oluyorum,
Ben yalnız yazdıkça var oluyorum...

06.04.2010

Hikmet Nazlı

Veda

Geldim
Ama geç mi kaldım ne?
Sen affedersin.
Bir arkadaşına rastlamıştım,
Konuştuk biraz
Havadan sudan.
Ayaküstü bir şeyler yedik.
Özür dilerim
Anlayacağın lafa daldık be!
Öpme n'olur
Hastayım.
Tutma,
Ellerim yağlı.

Geldim
Ama gitmek üzere
Hem de uzağa!
Bir arkadaşla tartışmıştım
İşyerinde
Eften püften.
Patrondan azarı yedik.
Çekti beni kızağa
Beş vilâyet öteye sürdü!
Akşama gidiyorum
Yakında görüşmek üzere...
Ağlama!
Yapma n'olur
Yastayım.
Tutma,
Ellerim bağlı.

04.11.2012

Hikmet Nazlı

Vefâsıza Türkü

Herkes sevdiğine kavuştu gitti
Vefâsız, vicdânsız eş bana kaldı...
Felek kurşun sıktı, savuştu gitti
Gönül tez can verdi, leş bana kaldı...

Bütün saf duygular koptu özümden,
Eksiz olmaz keder, gamlı yüzümden.
Bir ateş misâli akıp gözümden,
Cayır cayır yanan yaş bana kaldı...

Muhannet, ömrümden söktü, götürdü,
Devirdi, sırtımı yere getirdi,
Doymadı, sevdâyı yedi, bitirdi
Zehir zıkkım kokan aş bana kaldı...

Sandım ki o canmış, cana katılmış
Oysaki kalleşmiş, dünden satılmış
Geriye o yardan düşmüş, çatılmış
Hain gözün dostu; kaş bana kaldı...

Bu çileyi revâ gördü ya bana;
Dilerim şol ömrü, düşsün kabana.
Şenlik yeri gönlüm döndü yabana
Doluyu götürdü, boş bana kaldı...

Namerde şer, merde hayır azıkmış.
Ne bileyim gardaş, kanı bozukmuş.
Ellere ne var ki, bana "yazıkmış"
Tasayı çekecek baş bana kaldı...

Başâ gelen buymuş ulu fermandan
Dertler sap sap olmuş, çıkmam harmandan,
Haber de gelmiyor zalım dermandan
Güçlük bana kaldı, iş bana kaldı...

Hayırsız, benimle gönül avutmuş,
Terk etmiş yarını, dünü unutmuş
İnsanı yaşatan armış, umutmuş,
Neydem kuru hayâl, düş bana kaldı...

Hikmetî'yim dostum vur dertli saza,
Bana bu eziyet, bana bu ceza.
Gayrı ömrü billah ulaşmam yaza,
Aldı yar götürdü, kış bana kaldı...

05.12.2011

Hikmet Nazlı

Vefâsızlık

Yollarım bir türlü düz bulamadı,
Ömrümü pazara serdim sereli.
Yanılıp yakılıp bir vicdansıza
Uslanmaz gönlümü verdim vereli.

Karşılıksız çıktı sanatım, sözüm
İnsanlıktan yana yıprandı özüm
Dünyayı görmekten usandı gözüm
Yarden vefâsızlık gördüm görelî.

Dostlara güvendim, hep el saydılar
Önce ikrar verip sonra caydılar
Zor günümde beni yalnız koydular
Pişmanım hâl hatır sordum soralı.

Koşardım, vazgeçtim hep emekledim
Aldandım, boş yere destek bekledim
Ardıma dosttan çok düşman ekledim
Haksızlığa karşı durdum duralı.

Müdür'üm sanma ki bu ömür bitmez
Vefâyı görmeye sağlığım yetmez
Sevip sayan canlar hiç gelip gitmez
Can verip mezara girdim gireli.

28.02.2016
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Vesselam

Sağlam yapının altı hep oyulmak istendi
Yurduma şer odaklı güç yüklendi vesselam.
Türklük ve mukaddesat yok sayılmak istendi
Birçok kutsal mânâya hiç yüklendi vesselam.

Ne yazık, yaftalandı vatan millet hastası
Yasaklandı halkımın millî günü, haftası
Olduk günah keçisi, olduk hedef tahtası
Üstümüze mesnetsiz suç yüklendi vesselam.

Kanla canla alındı, ebet kutsal bilindi,
Bu topraklar uğruna boş yere mi öldü
Kutlu varlık memleket, sanmayın ki bölündü
Bulanık zihinlere öç yüklendi vesselam.

Alışkınız yıllardır hiç mi kallesiz görmedik
Amma hiçbir haine böyle taviz vermedik
Suç bizde belki sizi zamanında sürmedik
Gidişiniz yakındır, göç yüklendi vesselam.

Der Hikmetî; gün gelir üstleri alt ederiz,
Canı, doğru yoldaki ayağa alt ederiz.
Sorun yok, biz bunları kolayca alt ederiz,
Sırtımıza bir iki piç yüklendi vesselam...

Hikmet Nazlı

Vurgunum

Bin türlü ağunun tadına baktım,
İçmediğim zehirlere vurgunum.
Türlü ırmaklarla deryaya aktım,
Girmediğim nehirlere vurgunum.

Aşk elinden yüzüm gülmedi ama
Damdan düşüp tekrar çıktım bir dama
Doymuş değil yürek, yediğim gama
Çekmediğim kahırlara vurgunum.

Hak'ka teslimiyet kalbimde bâki,
Kader; can dostumdur hep yanımdaki.
Ne olursa olsun şu alınımdaki
Yazılara, mühürlere vurgunum.

Sevdâlımdır bahar, hasretimdir güz
Pürüzlü yollarım görmedi hiç düz
Aşkın arkasından tutturup bir iz,
Gezmediğim şehirlere vurgunum.

Meziyet; arkadaş kalmak elemle,
Yarına koşarım dünkü çilemle.
Hikmetî'yim elimdeki kalemle
Yazmadığım şiirlere vurgunum.

26.09.2010

Hikmet Nazlı

Vurur

Üstümüzü, altımızı kapatsak
Sağımızdan, solumuzdan yel vurur.
Düşmanlara kapımızı kapatsak
Sanmayın ki arkamızdan el vurur.

Geldik gidiyoruz ayak üstüne
Güvenme kardeşe, kanma dostuna
Dün diker de bugün senin büstüne
Kazma vurur, kürek vurur, bel vurur.

Yüreğini gel âleme aç hadi
Servetini elâleme saç hadi
Kaçamazsın, gel kolaysa kaç hadi
Yağmur vurur, dolu vurur, sel vurur...

21.04.2005

Hikmet Nazlı

Ya Rabbi

Nefsime savaş açtım, bu savaş kutlu savaş
Yolunda sürgün eyle, hiç ayırma Yarabbi
Çek beni derinlere, al götür yavaş yavaş
Yoluna mahkûm eyle, hiç ayırma Yarabbi...

Sürekli teklemekte, sanki beynim akülü
Sevâbımı örtmekte günahımın kâkülü
Dengemi yitirmişim, kaydırmışım şâkülü
Yoluna mahkûm eyle, hiç ayırma Yarabbi...

Başa çıkamaz oldum nedense bu dünyayla
Sen bana güç oku ver, sabır denen bir yayla
Görmemi nasip eyle, cennetinden bir yayla
Yoluna mahkûm eyle, hiç ayırma Yarabbi...

19.09.2005

Hikmet Nazlı

Yakışmaz

Değerleri yere serip, bizlere
Kökten benzin döküp, yakmak yakışmaz!
Etrafta dolanan hain yüzlere,
Korkuyla köşeden bakmak yakışmaz! ...

Kendimize Türk diyorsak ezelden
Birlik olup şahlanmalı tez elden
Bahsetmeli ömür boyu güzelden
Korkuyla köşeden bakmak yakışmaz! ...

İhanet, milletin bağına yükse
Vatanı savunmak kaçmaz ki lükse!
Geçmişte ecdâdın şanı büyükse
Korkuyla köşeden bakmak yakışmaz! ...

Kalleşlik sıvısı salgılanırken
Vatansever hain algılanırken
Ay yıldız göklerde dalgalanırken
Korkuyla köşeden bakmak yakışmaz! ...

16.11.2005

Hikmet Nazlı

Yalnızlık

Sanıyorum bu çile bitmedi, bitmeyecek
Sanki bir el beni hep boşluğa itekliyor
Başımdaki musallat korkarım gitmeyecek
Şu kapının ardında hâlâ beni bekliyor...

Kendi isteğim değil, ruhumda ki eğilim
Bir türlü denge bulup, düzelmedi meyilim
Ben bu kadar kederi kaldırmıyor değilim
Ama nedendir, bilmem, dert sayacım tekliyor...

Yalnızlık, ah yalnızlık... Sen oldun işte dostum
Her sevince, acıya, seninle ayak bastım
Bir zamanlar yok edip, kurtulmaktı tek kastım
Şimdi senli takvimler günü güne ekliyor...

04.02.2006

Hikmet Nazlı

Yanık Ahmet Şahinoğlu'na

Ustam Yanık Ahmet, hep nakış nakış
Bezinde sevginin alı var senin
Özünde mert duruş, gözde dost bakış,
Tozunda sevginin külü var senin.

Vefâ sıcağın var kışın karında
Tutku kaynatırsın güzün harında
Sevda adlı çiçek var baharında
Yazında sevginin dalı var senin.

MÜDÜR'üm sevgisiz neye yararız
Yarayı dostlukla, aşkla sararız
Bence başka yerde boşa ararız
İzinde sevginin bolu var senin.

15.01.2013

Hikmet Nazlı

Yanılmışım

Doğup, yaşadığım bu çevrelerde
Derbeder olarak anılmışım ben
Değer verilmemiş tüm evrelerde
Lüzûmsuz şahsiyet sanılmışım ben...

Halbuki neleri gördüm, geçirdim
Kader trenini çok kez kaçırdım
Kendimi su gibi ele içirdim
Bol bol tüketilmiş, kanılmışım ben...

Çileyi ömrüme hep bedel eden
Çok idi, görmedim hiç aceleden
Asla vazgeçmedim mücadeleden
Hayat denen harpte yenilmişim ben...

Umudum tükenmiş yaban ellerde
Gözyaşım savrulmuş esen yellerde
Beni tanımayan bütün dillerde
Söz olup, "yaramaz" denilmişim ben...

Cefâyı kendime iş bellemişim
Şefkati, saygıyı aş bellemişim
Herkesi arkadaş, eş bellemişim
Oysa ki ne kadar yanılmışım ben...

25.11.2006

Hikmet Nazlı

Yaşar Nazlı'ya

D. 1314(1894) - Ö.18.03.1973

Dedemin babası; nâmı kör Yaşar
Ayrılıp gidişi otuz yıl aşar.
Onu ölüp gitti, bitti sanmayın;
Bu âlemden göçtü, kalplerde yaşar...

Nisan 2004

Hikmet Nazlı

Yaşayamadım

Bu sevda tamamen son buldu sanma
Yükü çok ağırdı, taşıyamadım
Sen benim gönlümde sultandın amma
Ben senin gönlünde yaşayamadım...

İnadın kerpeten, gururun pense
Ne olur sevdamız bu derdi yense
Gönlümde taht kurdun, fakat nedense
Ben senin gönlünde yaşayamadım...

Kapısı kilitli, kırılması zor
Bir kere gönülden sarılması zor
Küsmesi çok fena, darılması zor
Ben senin gönlünde yaşayamadım...

Ne yapalım artık, kader bu deriz
Şansımıza küser ve terkederiz
Zaten boynu bükük bir derbederiz
Çok ağırdı bu yük, taşıyamadım,
...Ben senin gönlünde yaşayamadım...

30.09.2005

Hikmet Nazlı

Yaşayan Ressamlar, Ölü Kalan Aşk

Bu aşka bir ressam hassasiyeti
Kattım, tüm renkleri yordum, olmadı!
Uğruna harcadı gönül paleti
Aşkı tuvallere vurduğum olmadı!

Ezelden sanata alışık gibi
Hayli üretkendim, tam aşık gibi
Bir Evitan gibi, Özışık gibi
Çılgın estetiğe girdim olmadı.

Yakup Cem misâli ince çalışıp
Emeğe gark olup, sabra alışıp
Özveriyi maharetle bölüşüp
Uğraştım, didindim durduğum olmadı!

Dans ettim o yârin dudaklarıyla,
İşledim sanatçı parmaklarıyla,
Selim Güventürk'ün tırnaklarıyla
Hassas dokunuşlar verdim olmadı!

Yüzünü resmettim gülümser, oval
Tenini boyadım hep tuval tuval
Onu tema aldım her şeyden evvel
Baştan başa onu gördüm olmadı!

Şükran İstanbullu'nun boncukları,
Ekleyip resmettim baloncukları
Hikmet Çetinkaya gelincikleri
Toplayıp yoluna serdim olmadı!

Yüzlerce natürmort, binlerce peyzaj,
Her yapıtım ona dair bir mesaj.
Yağlı boya, pastel, akrilik, guaj
Kullandım olmadı, sürdürdüm olmadı!

Teymur gibi renkten renge dolaştım,
Melnik gibi detaylara bulaştım,
Rekunenko ayarına ulaştım,
Hökelek'e kadar vardım olmadı!

Gür Dalkıran gibi alınca hızı,
Solladım Alpar'ın yalancı kızı.
Adnan Turani'nin kemancı kızı,
Yârin yay kaşına gerdim olmadı!

Örnek aldım Nihat Evren Derman'dan,
Gökçebağ'dan, Soyaltın'dan, Misman'dan.
Cevdet Batur gibi dağdan, ormandan,
Denizden manzara sordum olmadı!

Şehriyar Cem edâsıyla, tarzıyla
Aralıksız eser verdim arzuyla.

Şundum өгendez'in eşsiz arzıyla,
Özgün bir mizansen sürdürdüm olmadı!

Biraz esinlendim, biraz şans yaptım
Kendimi kendime referans yaptım.
Sırf kendi başıma Rönesans yaptım,
Çeşit çeşit akım kurdum olmadı!

Aldım şövaleyı, tası, tablayı,
Aşk ile süsledim her bir tabloyu.
Unut Salvador'u, boş ver Pablo'yu
Hepsini katladım, dürdüm olmadı!

Resmettim yârımı rüyama girse
Leonardo bile ağlardı görse.
Orhan Gürel suluboyada pirse,
Ben aşkımda öyle pirdim, olmadı!

Sabri Akça ile Seçil'i toplar
Yotov'la çarparım, tutmaz hesaplar.
Biraz Ughrelidze, Efe Kasaplar,
Biraz Yusuf Bilge kardım olmadı!

Ne koleksiyonda, ne himâyede,
Katiyen gözüm yok maddi gâyede.
Ne sergi, ne stant, ne müzayede!
Tek yardan diledim yardım olmadı!

Geçmişe girmedim, o günler bitti
Picasso'lar öldü, Van Gogh'lar gitti.
Yaşayan ressamılar bana şahitti;
Piştım, ustalaştım, erdim olmadı!
Aşka, ömrü boşa verdim, olmadı!

15.11.2015
Bilkent

Hikmet Nazlı

Yavaş Yavaş

Diyor ki içimden titreyen bir ses
Vuslatın yolunu gör yavaş yavaş
Hasret zincirini tam kökünden kes
Huzur duvarını ör yavaş yavaş...

Bu çılgın gönlüme dar gelir kafes
Ayrılık ensemde acı bir nefes
Şanki haykırıyor yeniden bu ses
Özlem defterini dür yavaş yavaş...

Şu hüzün yakamdan düşsün, darılsın
Sevinç gelsin hep boynuma sarılsın
Benliği yıpratın zincir kırılsın
Mahkum gönlüm olsun hür yavaş yavaş...

Ses bana diyor ki; sağına doğru,
Hamle yap, koş sevdâ başına doğru
Artık karşı huzur dağına doğru
Gönül faytonunu sür yavaş yavaş...

14.07.2005

Hikmet Nazlı

Yeniden On Yedi Yaşında Olmak

Geçen gün bir dostum arzumu sordu,
Dedim ki; "Hayatı başından almak",
Meselâ geçmişe sivrulmek vardı;
"Yeniden on yedi yaşında olmak".

Sıyrılıp her türlü dertten, telâştan,
Baştan toparlamak hayatı, baştan.
Bir anda kurtulup şu yüksek yaştan,
Yeniden on yedi yaşında olmak.

Çan gider, dilekler dünyada kalır,
Ömürler, yalanda, riyâda kalır.
Bilirim, yalnızca rüyâda kalır;
Yeniden on yedi yaşında olmak! ..

Nisan 2015
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Yeterli

Ne zaman dermandan pay alacaksın
Bunca dert yeterli, keder yeterli.
Korkarım her zaman geç kalacaksın
Mutluluk nereye kadar rötarlı? ..

Hayat tek seferlik, bir tekrarı yok
Gönlünün bir azmi, bir ikrarı yok
Ömrünün huzurda istikrarı yok
Lâkin kargaşadan yana tutarlı.

Problem çözümsüz, sıkıntı büyük
Sirtında kalıcı çıkıntı bu yük.
Aşk desen, zindanda, gözleri oyuk
Vuslat hep kavgalı, hasret atarlı.

Fayda yok dostundan, arkadaşından
Gamı kasaveti kaldır başından
Hikmetî, kaç kurtul şu gözyaşından
Bugünlük bu kadar efkâr yeterli.

10.11.2012
Beşevler

Hikmet Nazlı

Yetiştir Beni

Aşkına tutuştun, yandı çerağım
Söndür, bir şifaya yetiştir beni
Sen ustasın ben de sana çırağım
Adam et, ez, pişir, yetiştir beni.

Sensizken yarımım, takım olamam
Hasta yüreğime hekim olamam
Sensiz sinirime hâkim olamam
İflâh et, ıslah et, yatıştır beni.

Amaç kusurları fark etmek değil
Bir olup yol almak, çark etmek değil
Gidişin gözümde terk etmek değil
Resmen ulu orta satıştır beni.

Belki sana göre aşkta mâziyim
Sevda enkazıyım, eski kazıyım
Birazcık değer ver gene razıyım
Keşfet, derlemine katıştır beni.

Güç yok, ardın sıra zor yürüyorum
Sofrana kabul et, tez çürüyorum
Artık bozuluyor, bak eriyorum
Ömür tükenmeden atıştır beni.

Aş artık engeli, arla cenk tutup
Gel birazcık dilek, biraz renk tutup
Ömrünü ömrümle eş kıl denk tutup
Yanaştır gönlüne bitıştır beni.

Müdür'üm dert bizim, derman da bizim
Karardı gözlerim, kesildi hızım
Harbine, darbene alıştım kızım
Devam et vuslatla çatıştır beni
Tutuştur vicdansız tutuştur beni.

26.12.2012

Hikmet Nazlı

Yılmadım

Yıllar yılı hiç durmadan eziyet
Çektim ve de hergün çöktüm yılmadım
Şükür Allah vermiş bana meziyet
Derdimi şiire döktüm, yılmadım...

Yaşadığım tüm mevsimler yalandı
Başımda hep akbabalar dolandı
Ömrüm hergün açamadan solandı
Ne kuruttum ne de söktüm, yılmadım...

Şefkat, yırtık yüreğimi dikendi
Kader gelip arkasından sökendi
Umutlarım günden güne tükendi
Geleceği iple çektim, yılmadım...

Çevirdiler hep biçimden biçime
Zorladılar beni sefil geçime
Yalnızlığı nakşettiler içime
Binlerin içinde tektim, yılmadım...

28.05.2005

Hikmet Nazlı

Yormayın Beni

Her gün gördüğünüz düşe, rüyâya
Benzetip, hayıra yormayın beni.
Küstüm benliğime, küstüm dünyaya
Boşuna arayıp, sormayın beni...

Hasarım büyüktür bu yenilgiden
Bedenim yerinde, ruhumdur giden
Bıktım boş vefâdan, sahte sevgiden
Bırakın, bırakın sarmayın beni...

Aşk dağıma çökmüş boranla, tipi
Tükenmez umudum, derdin rakibi
Çalmaktan yıpranmış bir saat gibi
Hep başucunuza kurmayın beni...

Ormanım kül oldu, hiç çam kalmadı
Saçlarım döküldü, perçem kalmadı
Gönlümde sağlam bir parçam kalmadı
Bâri bundan sonra kırmayın beni...

Sadâkat satılmaz hiç çarşınızda.
Dostluk sözü geçmez hit marşınızda.
Yüzüm size dönük, bak karşınızda
Yeter be, sırtımdan vurmayın beni...

Hikmetî, var biraz serde şairlik
Namertliğe geçmiş şimdi mâhirlük
Elbet olacağız bir gün âhirlük
Acı zulmünüzle karmayın beni,
Ne olur yormayın, yormayın beni...

20.05.2007

Hikmet Nazlı

Yön Verip Gitsin

Baştan sona dolsun aşkın gönlüme,
Bütün dertlerime son verip gitsin.
Gökkuşığı olsun sevdan ömrüme,
Renksiz hayatıma ton verip gitsin...

Yaşantıma lezzet versin, tuz atsın
Karda ateş atsın, harda buz atsın
Öyle haz versin ki, ömür uzatsın
Bolca yıl, ay, hafta, gün verip gitsin...

Yaşat ki, şu gönlüm aşkına doysun
Benliğimden kötü huyları soysun
Düzenlesin beni bir yola koysun
Şaşırmış rotama yön verip gitsin...

17.06.2008

Hikmet Nazlı